

# ஸுந்றி நாவல்கள்

அறிமுகம் - விமர்சனம் - கலந்துரையாடல்

(முழுநாள் உரையாடல் நிகழ்வு)

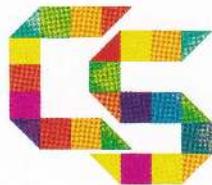


- விடமேறிய கணவு  
குணா கவியமுகன்
- ஸண்டன்காரர்  
சேனன்
- கனவுச் சிறை  
தேவகாந்தன்



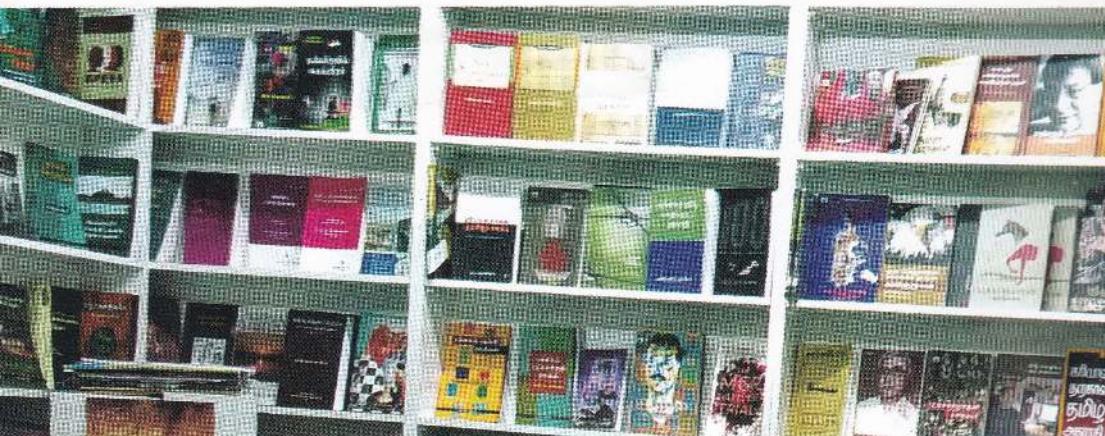
an organisation  
for the promotion of Arts  
Literature and Film Culture

10<sup>th</sup> October 2015  
Trinity Centre, London E12



**Creation & Solutions**  
317 First Floor, High Street North,  
Eastham, E12 6SL, London, UK

## **Tamil Books & Publication**



Sri Lankan, Indian & Diaspora's Tamil & English Books Distributing  
Publishing Literacy, Socio-Political & Economic Writings

## **Designing & Printing**

Invitations | Banners | Flyers | Brochures | Stickers | Leaflets | Menu Cards | Receipt Books  
Signs | Business Cards | Catalogues | Posters | Letterheads | Rubber Stamps  
Logos | Layouts | Typesetting  
Souvenirs | Magazines | Books

Mob: 07817262980  
Email: [eathuvarai@gmail.com](mailto:eathuvarai@gmail.com)  
[www.eathuvarai.net](http://www.eathuvarai.net)

‘விம்பம்’

மற்றும் லண்டன் கலை, இலக்கிய நண்பர்களின்  
தியத்து அஞ்சலி!



கவிஞர் திருமாவளவன்

23. 02.1955 - 05.10. 2015

“நான் கவிதை புனைபவன் அல்ல. அவை எனது வாழ்க்கை, நான் கடந்து வந்த அனுயவங்கள், எனது சீற்றும், எனது மறுப்பு, எனது விமர்சனம், எனது துயரம், எனது கண்ணர், எனது தேடல், அவையே என் கவிதையாக பதிவாகியிருக்கிறது.

நான் வாழ்வில் தத்தவிற்குபோது  
கடந்து செல்லும் படகாகவே கவிதை அமைந்தது,  
அது எனக்கு ஆறுதலைத் தந்தது. அவை என்னை ஆற்றுப்படுத்தின.  
அவை எனக்கு புதிய புதிய தரிசனங்களைத் தந்தன.

பல ஆச்சரியங்களை ஏற்படுத்தின.  
அப்படித்தான் எனக்கு கவிதை அறிமுகமாகியது.  
இன்று வரையிலும் இதுதான் என் கவிதையின் அடிநாமாக இருக்கிறது.”

- கவிஞர் திருமாவளவன்

**மூன்று நாவல்கள்**  
அறிமுகம் . விமர்சனம் . கலந்துகரையாடல்  
**முழுநாள் உரையாடல் நிகழ்வு**  
(காலை 10.30 மணி முதல் மாலை 6.00 மணி வரை)

Trinity Centre, London E12  
10 October 2015

## நீகழ்வு

### தெந்திர் பொன்னி

வரவேற்றும் அறிமுகமும்: சி. நவரட்ணாணி  
தலைமையுரை: மு. புத்தப்பாஜன்

### ▼ மயாவு 1 - ஸ்டீலீஸ் கணவு

விமர்சன உரை: அ. இரவி  
கெளரி பரா  
யமுனா ராஜேந்திரன்

### ▼ மயாவு 2 - ஸன்டன்காரர்

விமர்சன உரை: ஒ. கோகுலங்கன்  
தோழர் எஸ். வேலு  
சந்தூஸ் பரராஜுசிங்கம்

வெளியீட்டுரை: இ. பத்மநாபஸ்யார்  
எஸ். மகாலிங்கசிவம்(மாலி)

### மத்திய உணவு

### ▼ மயாவு 3 - கணவுச் சிறை

விமர்சன உரை: எஸ் வாசன்  
என். வினோதரன்  
மு. நித்தியானந்தன்

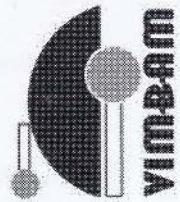
### தெந்திர் பொன்னி

தொகுப்புரை: எம். பெளசர்

நாலாசிரியர் உரை: குணா கவியழகன்  
கேளன்  
தேவகாந்தன்

கலந்துரையாடல்

நன்றியுரை: கே. கே. ராஜா



## விம்பத்தின் இரண்டாவது நாவல் கருத்தரங்கு

‘விம்பம்’ கலை இலக்கியத் திரைப்படக் கலாசார அமைப்பு கடந்த 12 ஆண்டுகளாக உலகத் தமிழ்க் குறும்பட விழாக்களையும் புத்தக வெளியீடு களையும், நடத்தி வந்திருப்பதன் ஒரு பகுதியாக, 2014 ஆம் ஆண்டு ஒக்ஸஸ் 30ந் திகதி, எமது தோழுமை அமைப்புகளான ‘தமிழ்மொழிச் சமூகங்களின் செயற்பாட்டகம்’, ‘எனில்’ ஆகியவற்றுடன் இணைந்து, 4 ஈழ நாவல்களையும் 3 தமிழக நாவல்களையும் எடுத்துக் கொண்டு, 7 அரசியல் நாவல் கள் குறித்த முழுநாள் கருத்தரங்கை வெற்றிகரமாக நடத்தி முடித்தோம்.

நாவலாசிரியர்களும் விமர்சகர்களும் கலந்து கொண்ட அந்தக் கருத்த ரங்கில், நாவல்களின் விமர்சன உரைகள் முன்கூட்டியே அச்சிடப்பட்டு வாசகர்களுக்குக் கையேடாக அளிக்கப்பட்டது.

இந்த இலக்கிய மரபின் பகுதியாக இன்று 2015 அக்டோபர் 10 ஆம் திகதி மூன்று சமூத்து நாவல்கள் குறித்த இரண்டாவது முழுநாள் கருத்தரங்கை ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம்.

இதுவரையிலும் விம்பம், உலகக் குறுந் திரைப்பட விழாக்களில் தமிழகத் திரைப்படத்துறையில் தீவிரமான கலைப்பிரக்ஞங்களையுடன் தமது படைப்பு களை அளித்து வரும் தங்கரப்பச்சான், பாலாஜி சக்திவேல், அம்ஷங்குமார் போன்ற இயக்குனர்கள் பங்கேற்றுச் சிறப்பித்திருத்தது போலவே,

தமிழகத்திலிருந்து ஸண்டனுக்கு வருகை புரிந்த சுந்தர ராமசாமி, கி.அ.சச்சிதானந்தம், லீனா மணிமேகலை, அ.யேசுராசா, வில்வரத்தினம் போன்ற தமிழகாசூழ ஆளுமைகளுடனும் விம்பம் நண்பர்கள் தொடர்ந்து கலந்துரையாடலை நிகழ்த்தி வந்திருக்கிறோம்.

2015 அக்டோபர் 10 ஆம் திகதி நடைபெறும் இன்றைய நாவல் கருத்த ரங்கில் கண்டாவிலிருந்து நாவலாசிரியர் தேவகாந்தன், ஓல்லாந்திலிருந்து நாலாசிரியர் குணா கவியழகன், ஸண்டனிலிருந்து சேனன் போன்வர்களுடன் 15 விமர்சகர்களும் கலை இலக்கிய ஆளுமைகளும் பேச்சாளர்களாகப் பங்கு பெற்றுச் சிறப்பிக்கிறார்கள்.

விம்பம் உலகத் தமிழ்க் குறும்பட விழாக்கள் போலவே, ஆண்டு தோறும் உலக அளவில் வெளியான முக்கியமான தமிழ்ப் படைப்பாளிகளின் நால் களை அறிமுகப்படுத்தி விமர்சனத்துக்குட்படுத்தும் உலகத் தமிழ் இலக்கிய விழாவாகவே இந்த நாவல் கருத்தரங்கை நாம் நடத்திச் செல்ல விழைகிறோம்.

எமது இரண்டாவது நாவல் கருத்தரங்கு நிகழும் இந்த மகிழுச்சிகரமான நாளில், இந்த விழாவுக்கு வருகை தந்திருக்கும் எமது சிறப்பு விருந்தினர் களான நாவலாசிரியர்கள், நாவல்களை அறிமுகப்படுத்தும் விமர்சகர்கள், நாவல்களை வெளியிட்டு வைக்கும் ஆளுமைகள், கருத்தரங்கு சிறப்பித் முக்குக் கட்டுரைகள் தந்த எழுத்தாளர்கள், விழாவுக்கு வந்திருக்கும் வாசகர்கள், விழா சிறக்க அனைத்து வகைகளிலும் ஒத்துழைப்பு வழங்கிய நண்பர்கள், தொழில் நுட்பவியலாளர்கள் ஆகிய அனைவருக்கும் விம்பம் தனது மனம் களிந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றது.

இந்த நாள் இனிய அனுபவமாகத் துவங்கட்டும்.

○●○

VIMBAM, 4 Burges Road,  
London E6 2BH, UK  
Tel: (+44) 20 8470 7883, (+44) 20 8471 5636  
Mobile: (+44) 07736 908 421, (+7883 573 337  
E-mail: contact@vimbam.org  
Web : www.vimbam.org





## முன்று நாவல்கள்

மு. புத்தராஜன்

சுதந்திரத்திற்கு முற்பட்ட ஈழ இலக்கியம் இன, மொழி, சமய இணைவு சார்ந்து தமிழ் நாட்டு இலக்கியத்தினையே பிரதிபலித்தன. சுதந்திரத்தின் பின்னர் அமைந்த ஆட்சி, சிறுபான்மை இனங்களை பெரும்பான்மையினர் அரசியல் அதிகாரத்தில் தங்கி வாழும் நிலையை ஏற்படுத்தியது. இதன் விளைவாக ஈழத் தமிழர் எதிர்கொண்ட அரசியல், பொருளாதார நெருக் கடிகள் அவர்கள் சுயத்தை விழிப்பழச் செய்தது. இந்த விழிப்பு நிலையினை மிதவாக அரசியல் கோட்பாடு முன்னெடுத்தன. ஈழ மக்கள் தமக்கான அடையாளங்களைக் கொண்ட ஈழ இலக்கியங்களை அவர்கள் முன்வைக்க முனைந்தனர்.

1956இல் இலங்கையில் ஏற்பட்ட அரசியல் விழிப்புணர்ச்சியைத் தொடர்ந்து சிங்கள புத்திஜீவிகள், படைப்பாளிகள் மத்தியில் ஏற்பட்ட கலாசார மாற்றத்தினை அவர்கள் கலை, இலக்கியங்கள் வெளிப்படுத்தின. அதன் தாக்கம் ஈழப் படைப்புப் களத்திலும் எதிரொலித்து. இதனோடு மார்க்சிய கலை, இலக்கியக் கோட்பாடு அழுத்தமாக நிலைபெற்றிருந்தது. இது கலை, இலக்கியங்களை வர்க்க நோக்குநிலையில் அனுகியது. அரசியல் ரீதியாக இலங்கை முழுவதற்குமான விடுதலையை முன்வைத்தது. இக்கோட்பாடு சார்ந்து அநேக படைப்புகள் தமிழில் வெளிவந்தன. படைப்பு நிலையில் மிக ஆதிக்கம் பெற்ற இந்தப் போக்கு, அரசியல் நிலையில் நெருக்கடிமிக்க இனப்பிரச்சனையைத் தீர்க்க முடியவில்லை. அரசின் பங்காளியாக மார்க்சிய கோட்பாட்டாளர்களில் ஒரு பிரிவினர் இருந்தும், தீர்வு இன்னும் தொலைவு நோக்கியே நகர்த்தப்பட்டது. இது புதிய தலைமுறையினரின் மத்தியில் ஒரு பெரும் விரக்தி நிலையினை ஏற்படுத்தியது.

70களில் இந்த விரக்தி நிலை ஆயுதப் போராட்டமாக வாழவும் பெற்றது. ஆயுதப் போராட்டம் சிறுபான்மை இனங்கள்மீது இராணுவ ஆக்கிரமிப்பாகவும் அழிவுகளாகவும் மாறின. இதன் எதிர்விளைவு பெரும்பான்மை இந்த தின் வாழ்வு நெருக்கடியாகவும் மாறின. இந்தப் போர் வாழ்வு தமிழ் இந்த தில் சில போக்குகளை உருவாக்கியது. மக்கள் போர் நிலத்தில் இருந்து போராளிகளாகவும் போராளிகளுக்கு அரணாகவும் இன்னும் சிலர் எதிராகவும் மாறினர். இதன் விளைவாகப் போர்கால இலக்கியங்கள் வெளியாயின. போரின் விளைவுகளைத் தொடர்ந்து பெரும் தொகையினர் மேற்கு நாடுகளையும் அண்டை நாட்டையும் நோக்கிப் பறந்தனர். இவர்களில் சிலர் இலக்கை அடையாமல் இடையில் திசைமாறி நொந்து அலைந்து உழுன்றனர். சிலர் மேற்கு நாடுகளில் தஞ்சமடைந்து தமது வாழ்வை அங்கேயே அமைத்துக் கொண்டனர். இவை புலம்பெயர் இலக்கியங்களாக உருவாகின.

கால் நூற்றாண்டுகளாக நடைபெற்ற தமிழர் விடுதலைப் போராட்டம் சர்வதேச அரசியல் வலைப்பின்னல்களுக்குள் சிக்கிக்கொண்டது. போராட்டம் தன் சொந்தத் தவறுகளாலும் சர்வதேச நலன்கள் சார்ந்தும் மூள்ளி வாக்காலில் தோற்கடிக்கப்பட்டு, மிகுந்த பேரறிவுகளை ஏற்படுத்தியது. இவை தமிழ் வாழ்வின் மேற்பரப்பை மட்டும் பாதிக்கவில்லை. தமிழ்ச் சமுதாயத்தின் முழுக் கட்டமைப்பையும் தகர்த்து அழித்துவிட்டது. ஒரு பெருங்கனவின் அழிவும் அதன் விளைவும் தமிழ் மனங்களை அலக்களித்தன. எஞ்சிய போராளிகள் நாட்டைவிட்டு வெளியேறி மேற்கு நாடுகளிலும் ஏனைய நாடுகளிலும் அடைக்கலம் தேடினர். மிகுதியானோர் விதி, அரசு அதிகாரத் தின் கைகளில் விடப்பட்டன. இந்த அனுபவங்கள் போராளிகள் மனதில் ஏற்படுத்திய வடுக்களின் பதிவுகள் இப்போது படைப்புக்களாக வெளிவருகின்றன.

இந்த வரலாற்றுப் பின்புலத்தில் கனவுச்சிறை, லண்டன்காரர், விடமேறிய கனவு ஆகிய மூன்று புதிய நாவல்கள் இக் கலந்துரையாடலில்...

### தேவகாந்தனின் ‘கனவுச்சிறை’:

சிறுபான்மை இன அடையாளங்களை அழிக்க முனையும் போனவாத அரசுக்கு எதிரான போராட்டத்தில், போராடுவதற்கான தார்மீக நியாயத் திற்கு, புதையுண்டுபோன இவர்கள் வரலாற்று அடயாளங்கள் ஒரு கூட்டுப் பெறுமானத்தை அளிக்கிறது. அதேபோல் தமக்கு எதிரான போராட்டத்தை அடக்குவதற்கும் அவர்கள் வரலாற்று அடையாளங்கள் ஒரு எதிர் கூட்டுப் பெறுமானத்தை ஆளும் இனத்திற்கு அளிக்கிறது. எல்லா வகையிலும் இந்தப் போர் சாதாரண மக்கள்மீது ஏற்படுத்தும் உயிரிழப்புகள், அழிவுகள், மனக் குழுறல்கள் ஆகியிவற்றையும் இப்போரின் பேரறிவுகள் இடையிலும் தம் வாழ்விற்கான அவாவும் அலைக்களிப்பும் கொண்டு மானிட அலைவை துயருடன் விபரிக்கிறது. போர் தின்று துப்பும் வாழ்வின் அவலம் போராடும் இனம் சார்ந்ததாக மட்டுமின்றி, அடக்க முயன்ற அதிகார இனமக்களின்

பாதிப்பையும் விபரிப்பது. அலைவு, திசை எங்கும் அலைப்புறும் இந்த போர் தின்ற மாந்தரில் நம்மை நம் உறவுகளை அடையாளம் கண்டு கொள்ள வைக்கும் பொதுத் தன்மையின் பிரதி. ‘இந்த நூற்றாண்டின் மாபெரும் மனிதப் பேரவௌமாக நிலை பெற்றுவிட்ட ஈழப் போரின் குருதி தோய்ந்த சுவடுகளைப் பின் தொடர்ந்து செல்லும் கலைப்படைப்பு’ என தமிழக படைப் பாளி தேவிபாரதி இந்நாவலின் முன்னரையில் குறிப்பிடுகிறார்.

### சேனனின் ‘லண்டன்காரர்’:

பொதுவாகவே புலம்பெயர்ந்த இலக்கியப் படைப்புக்கள், வாழ்ந்திருந்த மண்ணையும் மறக்க முடியாமல் வந்து சேர்ந்த மண்ணோடும் ஒட்ட முடியாமல் வாழும் ஒரு இரண்டக நிலையையே பிரதிபலிப்பன. இந்தச் சமூகம் புறநிலையாக தம் வாழ்வைச் சுற்றி கண்ணுக்குத் தெரிந்தும், தெரியாமல் படர்ந்திருக்கும் இனவாதம், நிறவாதம் ஆகியவற்றை உணர்ந்திருந்தும் அவற்றிற்கு இடையில் எப்படியோ வாழ்ந்துவிட முனையும் தவிப்பைக் கொண்டுள்ளனர். அகநிலையாக மரபு சார்ந்து, இனச் சீதனமாகக் கொண்டுவந்த அறநெறிகளுக்கு முற்றிலும் மாறான விடுதலை உணர்வுக்கு முகம் கொடுக்க முடியாமல் மறுகி வாழ்பவராகவும் இருக்கிறார்கள். இதன் புற நடையாக, இருக்கும் அல்லது வாய்த்த விடுதலை உணர்வை, அடைப்பட்ட தம் மன உணர்வுக்கு வடிகாலாக அமைத்துக்கொண்டவர்களும் உண்டு. இவ்வாறாக சமூகமாக, உதிரியாக, புறநடையாக வாழ்பவர்களின் வாழ்வியல் கோலங்கள்தான் லண்டன்காரர். தமிழ் இனச் சீதனத்தின் கலாசார கோட்டை மதில்களை இருக்கமின்றி உடைத்திருக்கிறார் ஆசிரியர். தனி மனிதர்களால் உருவாக்கப்படும் கலவரங்களின் பின்னால் இருக்கும் அதிகாரத்தின் கட்டமைவைத், தான் நம்பும் ஒரு சித்தாந்தப் பின்னணியுடன் அணுகியுள்ளார்.

### குணா கவியழகனின் ‘விடமேறிய கனவு’

இன அடக்குமுறைக்கு எதிராக பொங்கிப் பிரவாகித்து பாய்ந்து ஓடிய பெருந்தியின் வீச்சில், பெரும் நம்பிக்கையோடும் பெருமையோடும் கடமை உணர்வோடும் இணைந்து குடும்பம், உறவு, அன்பு, பாசம் அனைத்தையும் துறந்து தேச விடுதலைக்கு அக்கினியோடு சமராடியவர்களின் யுகம், சர்வதேச அரசியல் தந்திரங்களினால் பேரரிவு கண்டது. பிராந்திய, சர்வதேசிய மேலாதிக்க நாடுகளின் ஆடுகளத்தில் வீசி ஏறிந்த பகடைக் காயாக ஆக்கப்பட்டது தமிழர்வாழ்வு. தமக்கான நியாயத்தை தமது வலிமையுடன் நேர்நின்று பேசிய போராளிகள், பேரரிவின் பின்னர், எல்லா வகையிலும் தனித்துவிடப்பட்டனர். திசைதெரியாமல் அலைந்து, எதிரியின் கைகளுள் அவர்கள் வாழ்வின் விதி தீர்மானிக்கப்பட துயரமும் நிகழ்ந்தது. புனர்வாழ்வு முகாம் என்ற அலங்கார வார்த்தைகளில் பின்னால் இருந்த வைதை முதாயில் அடிமைகளாக ஆக்கப்பட்டு, கொலைக் களத்திற்கு கொண்டு செல்லப்பட்டவர்கள் போக, உடலும் மனமும் சிதைந்த போராளிகளின் கதை இது. ‘ஒரு கூட்டு வெற்றியில் தனிமனிதப் பங்காளர்களுக்கு உரித்தான பங்கு கிடைப்பதில்லை. ஆனால் கூட்டுத் தோல்வியில்

தனிமனிதனுக்கு உரித்தானதுக்கும் அதிகமான பங்கின் விளைவை அவன் சுமக்க நேர்கிறது.' என்ற ஆசிரியரின் கூற்று தீயாய் சுடுகிறது. இந்த நாவலை வாசித்தபொழுது 'சாவுக்கே சவால்' என்ற சோவியத் நாவலின் 'பொறுத்திரு நான் திரும்பிடுவேன்/ பொல்லாச் சாவுக்கே சவால் விடுவேன்/ எப்படி உயிர் பிழைத்தேன் என்பதை/ நானும் நீயும் மட்டுமே அறிவோம்' என்ற கவிதை வரிகளே ஞாபகம் கொண்டது. இந்த நாவல் படைப்பின் புதிய எல்லைகளை நோக்கிய நகர்வை அறிவிக்கிறது.

○●○



## விடமேறிய கனவு!

ஷாசே தமிழன்

'விடமேறிய கனவு' வாசிக்கத் தொடங்கும்போது எந்தவிதத் திலும் உடைந்துபோகக்கூடாதென்றே வாசிக்க முயன்றுகொண்டிருந்தேன். முள்ளிவாய்க்காலோடு ஆயுதப்போராட்டம் முடிந்தபின் போர்க்கைத்திளாககப்பட்ட போராளிகளின் தஞ்சாவூருகாம் 'அனுபவங்களைச் சொல்லிக்கொண்டு வோகின்ற புதினம் இது. எனகின்ற போதும் கதைசொல்லியான ருத்தரன் (அவ்வது கொதமன்) தனது குடும்பத்தை/முன்னாள் காதலியை நின்டவெருடங்களின் பின் சந்திக்கும்போது தானாய் கசிந்த கண்ணீரை எந்தப் பிழவாதத்தாலும் தடுத்து நிறுத்தமுடியவில்லை.

இப்புதினத்தின் கதைசொல்லி அவருக்கு நெருக்கமான சில பாத்தி ரங்களை (காதலியை/நிசானியை) என்றென்றைக்குயிய இனிப்பாரக கழுடியாது என்றனரும் தருணங்களில் இறுக்கியணைத்து விடைப்பேற நினைப்பார். அந்த அணைப்பு உள்ளே அடக்கி வைத்திருக்கும் எல்லாவித்து துயரங்களையும் கரைத்துவிடக்கூடுமெனவும் என்னுடைய அனுபவம் அது பலதட வைகளில் பல்வேறுதாரனங்களினால் நிதம்வதேயில்லை.

இரு வாசகணாக அந்தக் கதைசொல்லியை இறுக்கியணைத்து எல்லாத் தோல்விகளுக்கும், எல்லாத் துயரங்களுக்கும், எல்லாச் சரிவுகளுக்கும் அப்பாலும், இப்போதிருக்கும் ஓழுங்கும் மகத்தானதே, துவண்டு விழுத்தேவையில்லை என பிரியத்துடன் சொல்லிவிடவே விரும்புகின்றேன்.



## விடமேறிய கனவு

கெளரி பாரா

**முன்னிவாய்க்கால் பற்றிய ஆவணப்படங்களை உடனுக்குடன் 2009 இல் பார்த்து இருக்கின்றோம். விடமேறிய கனவு முன்னிவாய்க்காலில் சில நாட்களின் பின் போர்க்கைத்திகள் நிலைப்பற்றிய சயசரிதம் தாங்கிய கதை. இக் கதை யில் வரும் ருத்திரன் பாத்திரம் தானும் தன் நண்பர்களும் அனுபவித்த சோகங்களை, வலிகளை விபரித்துச் செல்கின்றது. மரணத்துக்கும் வாழ்வுக் கும் இடையில் நடக்கும் மனப்போராட்டம்தான் கதையின் மையமாக இருக்கின்றது.**

மரணத்தை சயனைட் குப்பி மூலம் உயிர்ப்பிக்கும் முயற்சியிலும் அதே நேரம் ஊசலாடும் உயிரை பிடித்து நிறுத்துவதிலும் எத்தனை முரண்பாடு, பொறிமுறைகள் இக்கதையில் வரும் ருத்ரனுக்கு.

இதில் இழையோடும் ஆர்மார்ந்த உளவியல் தந்துவங்கள், கேள்விகள் போர்க்கைத்தியாக எதிரியின் சிறைக்குள் ஊசலாடும் போதும், கூட்டுத் தோல்வியில் மனம் அடைந்த விரக்தியின் சலிப்பின்போதும், உயிரமேல் ஓட்டியிருந்த ஆஸ்சயின்போதும் அதைத் தக்கவைக்க வியாமல் எடுத்துக் கொண்ட முயற்சியையும் ருத்திரனின் ஆன்மா தனித்துநின்று ஓயாமல் கேள்வி கேட்கின்றது, விமர்சிக்கின்றது. இக் கதையில் தொடக்கத்தில் இருந்து இறுதிவரை இழையோடும் நகைச்சுவை நண்பர்களின் உரையாடல் ஊடாக கதை முழுவதும் வியாபித்து நிற்கிறது.

வாசகர்களுக்கு துக்கம் தொண்டையை கட்டும் நொடிப்பொழுதில் சரியாய் நகைச்சுவை துணுக்கு மூலம் அதை சரி செய்கிறார் ஆசிரியர் குணா கவியமுகன். கசப்பான மருந்தை தேனில் தோய்த்து விழுங்க வைக்கும் உத்தியாக அமைந்திருக்கின்றது.

சிறை வாழ்க்கை அளித்த புறவையான உடல் ரீதியான சித்திரவதைகள், மனவளைச்சஸல் ஓவ்வொரு போராளியின் மன பரிமாணங்களின் திட்டத்தையும் வலிமையையும் பொறுத்து வேறுபட்டன. சிலர் தனிமையில் பேசினார்கள், சிலர் அழுதார்கள் இன்னும் சிலர் யோகநிலைக்கும் போய் ஆழ்மனதில் வீழ்ந்தார்கள். இக்கைத்திகளில் பலதரப்பட்டோர் இருந்தனர். கட்டாய ஆள்சேர்ப்பில் இயக்கத்தில் சேர்ந்தோரும் இருக்கின்றார்கள்.

சிறைக்குள் நிறையக் கைதிகள், பல தான்தோன்றிக் கட்சிகள், அவற்றுக்குள் தப்பியோடுவதற்கான பல உத்திகள், பொறிமுறைகள், எல்லாம் உயிர்தப்பும் இலாப இலக்கை நோக்கி மெல்ல மெல்ல நகர்கின்றது. யாரையார் நம்பலாம் என்பதினை எல்லோரும் தெரிந்து வைத்திருந்தனர். நாள் போகப்போக எல்லோரையும் எல்லோரும் சந்தேகப்பட்டார்கள். குழுக்களாக பிரிந்தனர், தப்பியோடுவதற்கான திட்டங்கள் தீட்டினர். ஆனால் சிறை மேல் அதிகாரிகள் அதற்குமேல் இருந்தார்கள். அவர்கள் விசாரணை பொறிமுறைகளும் உத்திகளும் அதையும்தான்டு புத்திசாலித்தனமாக இருந்தது.

கைதுசெய்யப்பட்ட புலிப்போராளிகள் இருபத்தைந்து வருடம் தனி ஈழம் என்ற நாட்டை ஆண்டவர்கள், அதிகாரபூர்வம் அற்றது என்றாலும் அரசாங்கம் நடத்தினர்கள் என்று வாசிக்கும்போது வியக்க வைக்கிறது அவர்களின் நுண்ணிறிவு. இதில் சஞ்சயன் என்ற கைதி ருத்திரனின் நெருங்கிய நண்பன் ஆகுகின்றார். வயதில் முத்தவர். மற்றவர் மனதை துல்லியமாக எடைபோட்டு சூழலுக்கு ஏற்றாப்போல் காய்ந்தகர்த்தி கைதிகளை தப்பிக்க ஏற்பாடு செய்தவர், இதை ஒர் ராணுவ நகர்வுபோல் திட்டம்தீட்டி அமுல்ப தெத்தினார். இவரை ருத்திரன் ஒரு தசாவதானியாகப் பார்த்தார், பாறாங்கல் போன்ற அவர் முகத்திரைக்கு பின்னால் ஒரு மென் இதயம், மேலே ஒருமுறை விம்மி எழுந்து பார்த்ததில் ருத்திரனுக்கு ஒரு முறை மனம் அதிர்ந்தது. இக்கதையில் வந்துசெல்லும் பாத்திரங்கள் எவையும் தேவையற்று வந்துசென்றதாகக் கருதமுடியாது.

போர் ஆவண நூல் ஒன்றை தத்துவ விளக்கம் கலந்து காட்சிப்படுத்தி இருக்கின்றார் குணா கவியமுகன். இன வயது ஆண்களுக்கே உரித்தான நக்கல், நகைச்சுவை கலந்த உரையாடல் தமிழ் நடை, அத்தனை சோகத் திலும் ஒரு இனிமை.

‘சுயமானத்தை கடந்து பொதுமானத்தை சிந்திக்க முடியாது, சுயமானம் விரிவடைய அது பொதுமானம் நோக்கி விரிவடையும்.

பொதுமானத்தின் இழிவுகண்டு போராளியாகியவர் தாம் போராடியதற்காக சுயமானத்தையும் அற்பர்களின் காலஷியில் இழக்க நேரிடும் போது உருவாகும் வலி இருகின்றதே ரணத்தில் காட்சிய எண்ணையை ஊற்றுவது போன்றது அது'.

'விடுதலைப்புலி காவல்துறையில் கைதியாக இருந்தவன் கூட இங்கே கைது செய்யப்பட்டிருக்கின்றான். அங்கு இவனை கைதுசெய்தவனும் இங்கே இருக்கின்றான். இது ஒரு கதம்பக்கத்திகள் சிறைமுகாம்.'

ஜெர்மனியில் ஹிட்லரின் 'ஆச்சிச்' வதைமுகாம்களில் இருந்தவர்களை மற்ற நாடுகள் மீட்டு எடுத்த பொழுதில் அந்த கணத்தில் கைதிகள் அடைந்த மகிழ்ச்சி, அதன்பின் அவர்கள் ஜோப்பாவில் எங்கும் பயணம் பண்ணலாம், எங்கு வேண்டுமானாலும் போகலாம் வரலாம் என்ற ஓர் சலுகை எல்லாம் கிடைத்தது அதைப் போல ஒரு முடிவு இக் கைதிகளுக்கு வரவில்லை. அது ஒரு ஹாலிவுட் படங்களில் வரும் முடிவு, இது வேறு.

○○○

வாசியும்கள்

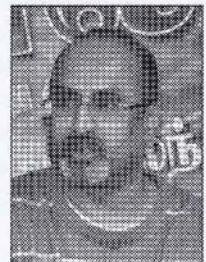
[www.nazhikai.com](http://www.nazhikai.com)

நாழிகை

International Tamil Newsmagazine

NAZHIKAI  
London

pannews@hotmail.co.uk



## நஞ்சன்ட காட்டிலிருந்து விட மேறிய கணவு

யமுனா ராஜேந்திரன்

நஞ்ச-விஷம் என மிக உக்கிரமான சொற்களை அருந்திய தலைப்புக் களைக் கொண்ட குணா கவியமுகனின் இரு நாவல்களும் குருதி கசியும் வாழ்வும் சித்திரவதையும் அதிகாரமும் மரணமும் தப்பித்தலும் குறித்த வைதான். இந்தத் தப்பித்தலை தற்காலிகமாக வெளியேற்றம் எனவும் நிரந்தரமாக விடுதலை எனவும் ஒருவர் வியாகக்கியானப்படுத்தலாம். இது விடுதலைதானா என்று அடிப்படையான ஒரு வினாவையும் இன்று ஏழப்ப முடியும்.

முப்பதாண்டு கால ஈழ விடுதலைப் போராட்டம் என்பது நேர்மறையாகவும் எதிர்மறையாகவும் திரைப்படங்கள், இலக்கியம் என நிறையைப் படைப்பு களை விட்டுச் சென்றிருக்கிறது.

உலகில் இன்று நிலைபெற்றிருக்கும் விடுதலைப் போராட்ட இலக்கியம் என்பது இரு பண்புகள் கொண்டது. போராட்டத்தையே இழிவாகவும் சமூகச் சீரழிவாகவும் பயங்கரவாதமாகவும் அழிவாகவும் மட்டுமே முன்னிறுத்தும் போக்கு. போராட்டத்தை சாத்தானுடனும் இருஞ்சனும் இணைக்கும் இந்தச் சந்தை இலக்கியம் நிலைபெற்றுவிட்ட ஒன்று. சே குவேரா குறித்தும் கியூப் விடுதலைப் போராட்டம் குறித்தும் வெளிவந்துள்ள, புனைவு மற்றும் புனை வஸ்லாத நூல்களில் பாதிக்கும் மேலானவை இத்தகைய நூல்கள்தான்.

வெற்றிபெற்றதோரு விடுதலைப் போராட்டத்தின் நிலையே இதுதான் எனில் பின்-சோவியத் பின்-செப்டம்பர் உலகில் தோல்வியற் ஒரு போராட்டம் குறித்த பதிவுகளின் தன்மையையும் அதற்கான உலகச் சந்தையையும் நாம் கற்பனை செய்துகொள்ள முடியும்.

இலங்கை-இந்தியராணுவ அரசியல் நிலைபாட்டிலிருந்து புனைவும் புனைவல்லாத நூல்களும் இதை அடியொற்றிய திரைப்படங்களும் இன்று இந்தியா உட்பட சிங்கள-தமிழ்-ஆங்கில மொழிகளில் அனேகம் வெளியாகவிட்டன. போராட்டம் குறித்த முழுமையான இருண்மையான சித்திரத்தை இத்தகைய படைப்புகள் தருகின்றன. ரஸ்யப் புரட்சி முதல் கியுப விடுதலைப் போராட்டம் ஈராக் தோல்வியற் ற ஈப் போராட்டம் வரை இத்தகைய படைப்புகள் எண்ணில்டங்காதவை. குணா. குவியழகன்னு நாவல்கள் வரும் வரையிலும் கோவிந்தன், தேவகாந்தன் போன்ற விதிவிலக்குகள் தவிர ஈப் புனைவிலக்கியத்தின் நிலைமையும் இதுதான்.

குணா கவியழகனின் இரு நாவல்களும் ஈப் விடுதலைப் போராட்டத்தின் இருஞும் ஓளியுமான பக்கங்களை சமநொடியில் முன்வைக்கும் படைப்புகள்.

புரட்சிகர இயக்கத்தில் எங்கு அன்பு அதிகாரமாக ஆகிறது? மக்களுக்கும் விடுதலை அமைப்புக்குமான உறவு எத்தகையது? அமைப்பின் தலைமைக்கும் போராளிகளின் குடும்பத்துக்குமான பரஸ்பரப் பொறுப்புகள் எத்தகையவை? இயக்கத்தினுள் தோழுமை உறவுகளும் அதிகார உறவு களும் அரசியல் உறவுகளும் எவ்வாறு இருந்தன? இதன்து படிநிலைகள் என்ன? இத்தகைய கேள்விகளையெல்லாம் குணா கவியழகனின் இரு நாவல்களும் கேட்டுக் கொண்டு, முள்ளிவாய்க்கால் இறுதிவரை இயக்கத்தின் உள்ளிருந்த அவரது அனுபவத்தின் அடிப்படையில் சயவிசாரணை யூடாக விடைகாண முயல்கிறது.

நஞ்சண்ட காட்டில் விடுதலைப் புலிகள் முகாமொன்றில் செயல்படும் தளபதிகளுக்கும் போராளிகளுக்கும் இடையிலான அடுக்கடுக்கான அதிகார உறவுகளையும் நடைமுறைகளையும் போராளிகளின் விடுதலை அறத் துடன் இணைத்து உசாவிய அதே பொழுதில், போராளிகளின் கைவி டப்பட்ட குடும்பத்திற்கான இயக்கத் தலைமையின் நிறைவேற்றப்படாத பொறுப்பையும் பெரும் வலியுடன் குணா கவியழகன் சுட்டிகாட்டியிருந்தார்.

விடமேறிய கனவு, முள்ளிவாய்க்கால் பேரழிவின் பின்னான புனர் வாழ்வு முகாமுக்கு முன்னான விசாரணை முகாமின் அனுபவங்களைப் பேசுகிறது. விடமேறிய கனவு நாவல் எனது வாசிப்பு மற்றும் பார்வை அனுபவத்துடன் பல்வேறு ஓப்புவழைகளை எழுப்புகிறது.

சிறை அனுபவக் குறிப்புகள் எனும் அளவில் ஜூலியஸ் பூசிக்கின் ‘தூக்குமேடைக் குறிப்புகள்’, சி.ஏ.பாலனின் ‘தூக்கு நிழலில்’, தோழர்

தியாகுவின் ‘சுவருக்குள் சித்தரங்கள்’, மு.சந்திரகுமாரின் ‘லாக்கப்’ எனில், நாவல்கள் எனும் வகையில் இவான் டெனிசோவிச்சின் ‘வாழ்வில் ஒரு நாள்’, வேல்முருகனின் ‘சோளகர் தொட்டி’, ‘சத்தாம் சிட்டி’, ‘ஏரியல் டோத்மெ’ வின் ‘டெத் அன் த மெய்டன்’ போன்றவற்றுடன் திரைப்படம் எனும் அளவில் ‘த மிட் நெட் எக்ஸ்பிரஸ்’, ‘த நெட் ஓவர் சிலி’ போன்ற படங்களுடன் இதனை ஓப்பிடலாம்.

சிறை எனும் அமைப்பு கைத்திகளினிடையில் ஏற்படுத்தும் ஒருமைப்பாட்டு உணர்வு அல்லது தோழுமை உணர்வு, பரஸ்பரம் எவரும் எவரையும் நம்பாத தம்மை மட்டுமே தற்காத்துக் கொள்ள விரும்பும் சந்தேகவுணர்வு, அடக்கப் பட்ட பாலுறவு வேட்கைகள், சிறை அதிகாரிகளுக்கும் நிர்வாகத்துக்கும் கைத்திகளுக்கும் இடையிலான வன்முறையும் சித்திரவதையும் நிறைந்த அதிகார உறவுகள், இவற்றிலிருந்தெல்லாம் தப்பிப் பிழைக்க வேண்டும் எனும் உயர்வாழும் ஆசை, சிறைக்கு வெளியிலான தமது உறவுகளைக் காணும் ஆசை இவையனைத்துமே குணா கவியமுகனின் விடமேறிய கனவு நாவலுக்கும் நான் இங்கு குறிப்பிட்ட பிற படைப்புகளுக்குமான ஓப்புமைகள்.

முள்ளிவாய்க்கால் பேரழிவிலிருந்து உயிர்தப்பி இலங்கை அரசின் விசாரணை முகாமில் சித்திரவதையினிடையில் வாழ்ந்து அதிலிருந்து தப்பிய போராளிகளின் சாகச வாழ்வனுபவமே விடமேறிய கனவு நாவல்.

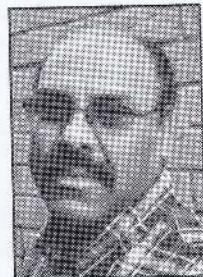
நஞ்சன்ட் காடு போராளிகளின் வாழ்வில் போராட்டத்தின் இடைநடுவேயான அனுபவம், விடமேறிய கனவு போராட்டத்தின் இறுதியும் தோல்வியும் குறித்த மறுபரிசீலனை.

குணா கவியமுகனின் இரு நாவல்களதும் முக்கியத்துவம் என நான் இதனையே சொல்வேன். முப்பதாண்டு கால ஈழ விடுதலைப் போராட்டம் என்பது முழுமையான இருள், ஆழிவு, இழிவு எனும் இதுவரையிலான புனைவுச் சித்திரத்தை குணா கவியமுகனது படைப்புகள் மறுதலிக்கின்றன. போராட்டத்தின் அழகும் குருரமும் எனும் இயங்கியலை, வன்முறையின் அழகியலை அவரது படைப்புகள் நமக்கு முன் தருகின்றன. இதிலிருந்து முழுமையாகத் தப்பிப்பது சாத்தியமில்லை எனக்குத் தோன்றுகிறது.

○●○

## நஞ்சான வாழ்வினிடையே ஒரு சட்ட்.

குணா கவியழகன் எழுதிய ‘விடமேறிய கனவு’  
நெடுங்கதை பற்றிய ஒரு மனப்பதிவு.



அ. இரவி

மிகுந்த தயக்கத்துடன்தான் குணாகவியழகன் எழுதிய ‘விடமேறிய கனவு’ நெடுங்கதையை வாசிக்கத் தொடங்கினேன். ஏற்கனவே குணா கவியழகன் எழுதிய ‘நஞ்சன்ட காடு’ நெடுங்கதை தந்த அனுபவம் அப்படி. இரண்டு, மூன்று பக்கங்களுக்கு மேல் வாசிக்க முடியாதபடி கண்ணீர் திரையிட்டு மறைத்தது. ‘நஞ்சன்ட காடு’வை வாசித்து முடித்தபின் மனம் கனத்துக் கிடந்ததை உணர்ந்தேன்.

ஒரு பெருங்கதையாடவின் இரு பாகங்களே ‘நஞ்சன்ட காடு’வும் ‘விடமேறிய கனவு’வும் என நம்புகிறேன். (இரண்டு தலைப்புகளின் முதல் மூன்று எழுத்துக்களும் ‘நஞ்சு’வையே தன் கருத்தாகக் கொண்டுள்ளது.) அது ஒன்றும் பாதகமில்லை. நாம் காணாத, எம்மால் காண முடியாத உலகங்களை இந்நெடுங்கதைகள் நமக்குக் காட்டுகின்றன. இரு வேறு உலகங்கள்.

நெடுங்கதையின் சிறப்பே அதுதான். ஒரு நல்ல கதை சொல்லியினால் புனையப்படும் நெடுங்கதை, நம்மை வேறோர் உலகத்துக்கு இட்டுச் செல்கிறது. அவ்வுலகத்தின் குறுக்கு வெட்டு முகத்தையாவது நாம் தரிசிக்கிறோம்.அந்த உலகில் எம்மையும் வாழ அனுமதிப்பது அல்லது வாழ வைப்பதுதான் நல்லதொரு கதைசொல்லியின் சிறப்பு. அதனால் குணா கவியழகன் நல்லதொரு கதைசொல்லி ஆகிறார்.

‘நஞ்சண்ட காடு’வையோ ‘விடமேறிய கனவு’ இனையோ புனைவு என்று சொன்னேனா? அது கேள்விக்குரிய ஒன்று. முற்றிலும் புனைவால் ஆக்கப்பட்ட நெடுங்கதைகளாக இவற்றை நான் கருதவில்லை. சுய அனுபவங்கள் செறிந்து, இடைவெளிகளை நிரவுவதற்கு புனைவுகளை கைக்கொண்டு, புனைவு எது, அனுபவம் எது என்று நம்மால் பிரித்தறிய முடியாதபடி வந்த படைப்புகள்தாம் இவை என்பேன்.

நல்லதொரு கதைசொல்லியினால்தான் அனுபவம் எது, புனைவு எது என்று பிரித்தறிய முடியாதபடி கதை சொல்ல முடியும். ‘கதை’ என்ற சொல்லே அதிலிருந்துதான் வருகின்றது. அனுபவங்கள் அதிகமாகவும் புனைவு சுற்றுக் குறைவாகவும் அமையும் ‘கதை’கள் குணா கவியழகன் உடையவை. கிடைத்த சொற்ப அனுபவத்தைப் புனைவுதிறன் ஊடாக ‘கதை’ சொல்லிய தெனில் சயந்தன் எழுதிய ‘ஆஹாவடு’ நெடுங்கதையைக் குறிப்பிடுவேன்.

‘விடமேறிய கனவு’ எனும் இந்நெடுங்கதையில் இருக்கக்கூடிய செறிவான அனுபவங்களை- அதில் இருக்கக் கூடிய சொற்ப புனைவுகளை நீக்கி விட்டு - ஆவண்மாக அறிவித்திருக்க வேண்டும். அந்த நம்பகத் தன்மை இங்கு முக்கியம். இந்த அனுபவங்கள் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு, உலக மக்களிடை செல்லும் வேளை, இதற்குக் கிட்டியிருக்கும் பரிமாணம் வேறு.

‘இது கதைதானே’ என்று எங்கும் கருத மாட்டார்கள். இந்த ‘உண்மை’களை எவரினாலும் கடந்துவிட முடியாது. இந்த இடத்தில் ‘உண்மையின் சாட்சி’யாக நிற்பார், குணா கவியழகன்.

இவை யாவற்றையும் ஒரு நம்பிக்கையின்பாறப்பட்டுச் சொல்கிறேன். செறி வான் அனுபவங்களும் இட்டு நிரப்ப சிறிதான புனைவும் கொண்ட புனைவே ‘விடமேறிய கனவு’ என்ற படைப்பு. அப்படி இல்லை. இது முற்று முழுதான புனைவு எனின், என் கருத்தில் பின்வாங்குகிறேன்.

யூலிஸ் பூசிக் எழுதிய ‘தூக்குமேடைக் குறிப்புகள்’ என்றொரு அனுபவத் திரட்டு. அதனை நான் 1981இல் வாசித்திருந்தேன். யூலிஸ் பூசிக் என்பவர் புரட்சிக்காக ஆயத்தங்கள் புரியும் கொம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் பத்திரிகை ஆசிரியராக இருந்தவர். எனது ஞாபக அடுக்குகளில் இருந்து திரட்டிச் சொன்னவைதாம் இவை. அவர் எந்த நாட்டைச் சேர்ந்தவர் என்பதைச் சொல்ல முடியவில்லை. அனேகமாக கிழக்கு ஜோப்பிய நாட்டைச் சேர்ந்த வராக இருக்கலாம்.

அந்த நாட்டின் ஒடுக்குமுறை அரசு அவரைக் கைது செய்து, சிறையில் அடைத்து, சித்திரவைதை செய்து அவருக்கு மரணதண்டனை தீர்ப்பு வழங்கு கிறது. தான் அனுபவித்த யாவற்றையும் ‘டொய்லட்’ பேப்பர், பத்திரிகைத் துண்டு என்று கிடைக்கக் கூடிய யாவற்றிலும் எழுதித் தன்னைப் பார்க்க வருபவர்களிடம் கொடுத்து விடுகிறார். அவ்வாறு எழுதித் தொகுக்கப்பட்ட நால்தான் ‘தூக்கு மேடைக் குறிப்புகள்.’

அங்கு நாம் யூலிஸ் பூசிக்கின் அனுபவங்கள், சிறைக்காவலர்களின் நடத்தைகள், அரசின் சித்திரவதை, ஒடுக்குழறை. அரசின் கருதுகோள்கள் என்று யாவற்றையும் அறிகிறோம். அது மிக முக்கியமான ஆவணமாக இன்றைவும் பேசப்படுகிறது. அவ்வாறுதான் இந்தியக் கொம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் உறுப்பினர் சி.ஏ.பாலன் எழுதிய ‘தூக்கு மரத்தின் நிழலில்’ என்பதுவும், ஓப்பீட்டாவில் குணா கவியமுகன் இதனை உண்மை அனுபவங்களின் தொகுப்பாகக் கொண்டு வந்தால் போர்க் குற்ற விசாரணையில் ஆதாரம் தரும் ஆவணமாகக் கையாண்டிருக்க முடியும்.

‘விடமேறிய கனவு’ பேசிய விடயங்கள் உடல் வலி மிகுந்தவை மாத்திரமல்ல மனவலி மிகுந்தவை. இந் நெடுங்கதை ஒருபூத்தில் விமர்சனம்-சயவிமர்சனம் எனும் அடிப்படையைக் கூட முன்வைக்கின்றது, ஆயினும் அந்த விமர்சனம் எதுவும் எதையும் அல்லது எவற்றையும் காயப் படுத்துவதாக அமையவில்லை. ஓரிடத்தில் கேள்விகள் இவ்வாறு முனை விடுகின்றன.

“ஏன் தோற்றுப் போனோம்? தமிழர் தரப்பிடம் அறும் இல்லையா? வீரம் இல்லையா? திறன் இல்லையா? இவை எதிலும் எங்களைவிட எதிரி மேம்பட்டு இருந்தான் என்று சொல்ல முடியாது. ஆனால் தோல்வியின் அடிப்படை எது என்றும் அதன் ஊற்றுமுகம் எது என்றும் கண்டறிய ஆவல் விளைகிறது...” (பக் 90) என்று ஓரிடத்தில் குறிப்பிடப்படுகிறது. “ஏன் தோற்றுப் போனோம்? என்று தன்மைப் பன்மையில் வருகிறபோதே படைப்பாளி, ‘வெளியாளாக’ நில்லாது, உள்ளிருந்து எழுகின்ற குரலாக, ‘சுயவிமர்சனம்’ செய்யும் குரலாக வருவது படைப்பாளியின் சுயதர்மம் எனலாம். சுயவிமர்சனத்தின் முக்கிய வெளிப்பாடாக இவ்வார்த்தைகளைக் கருதுகிறேன்.

“எங்கள் இயக்கம் எப்போதும் அனுபவவாதத்தால்தான் சவால்களைக் கையாண்டிருக்கிறது. முன்னேறியும் வந்திருக்கிறது. கோட்பாடுகளின் துணைகொண்டு எதனையும் இயக்கம் கையாண்டதில்லை. முன்னேறுவதற்குப் பயன்படுத்தியதும் இல்லை. அனுபவவாதத்தால் ஒரு கோட்பாடு செழுமைப் படுத்தப்படலாம். அதை அடுத்த பரிமாணத்திற்கு இட்டுச் செல்லலாம். ஆனால் அறிவிவாதத்தாலேயே கோட்பாடு உருவாக்கப்பட வேண்டும். அனுபவம் அறிவாக்கப்படாவிடின் அது...” (பக் 91)

‘அது’ என்று முடிவடைய முன், ஜான் இருமுகிறார். அதாவது ‘அனுபவம் அறிவாக்கப்படாவிடின்?’ என்பதைக் கேள்வியுடன் நிறுத்துகிறார், படைப்பாளி. அதுதான் தன் அமைப்பின் மீதான படைப்பாளியின் விமர்சனம். அனுபவம் அறிவாக்கப்படவில்லை என்பதை வேதனையுடன் சொல்கிறார். தானும் அதற்குப் பொறுப்பு எனும் கழிவிரக்கமும் அதற்குள் இருக்கிறது. அதுவே விமர்சனம். மாரையும் காயப்படுத்தாத அதேசமயம் கவனம் குவியவைக்கிற, கூட்டுப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொள்கிற விமர்சனம்.

ஓர் இடம் அந்த இடத்தில் நின்று நிதானித்தேன். அது புனைவா நிஜமா

தெரியவில்லை. சிங்கள இராணுவ அதிகாரி தமிழ்ப் போர்க் கைதிகள் முன்னே பேசுகிறார்: “இங்க எந்தப் பிரச்சினையுமில்லாமல் நீங்கள் இருக்க வேணும். நீங்களும் நானும் போரிலை அடிப்படை. அது வேறு. வெண்டது தோற்று வேறு. ஆனால் இப்ப நாங்கள் ரண்டு பேரும் போர் செய்த வீரர்கள். போர்க் காலத்திலை உங்கட சண்டைத் திறமையைப் பாத்திருக்கிறன். இப்ப நீங்கள் தோற்று ஆச்சரியமாத்தான் இருக்கு. அது முடிஞ்ச கதை. இப்படிக் கேவலமான சூழலிலை உங்களை வைச்சிருக்கிறத் துக்கு மனம் வருந்துறுன்...” என்று சொன்னவர், சடக்கென முடிக்கிறார், “எனக்கு அரசியல் தெரியாது” (பக 168) ஒரு சமதொழியான வீரன் எப்படி இருக்க வேண்டும் என்பதற்கு இது உதாரணம். எல்லாளனை மதித்த கெழு ஞாபகம் வந்து போகிறார்.

போராளிகள் மீதான பெருமை ஆடிக்கடி என்னைத் தொட்டது. அவற்றில் ஒர் இடம், அந்த முகாமில் சார்ஜன்ட் ஒருவர் இருக்கிறார், அவர் தமிழ்ப் போர்க்கைத்திகளுக்கு உதவி புரிபவர் சொன்னதாகச் சொல்லப்படுகிறது: “சார்ஜன் சொன்னானாம், தான் மூன்றுமுறை எங்கள் போராளிகளால் சண்டையில் வைத்துச் சுடப்படாமல் தப்பியோட விடப்பட்டவன் என்று. 1996இல் கிளிநோக்சியிலும் 1999இல் ஒட்டிசுட்டானிலும் 2009இல் கைவேலி யிலும் தன்னைச் சுட வாய்ப்பிருந்தும் உங்கள் போராளிகள், சண்டையில் தனித்துப் போன தன்னைக் கொல்லாமல் விட்டனர்...”

என் நயப்புறையை நிறைவுக்குக் கொண்டு வருகிற நேரம் ஆயிற்று. இந்நெடுங்கதையில் யாதொரு குறையும் இல்லையா, என்று கேட்கலாம். பெரிதாகச் சொல்ல ஓன்றுமில்லை. ஒரு சின்னக் குறை. ‘நான்’ எங்கின்ற அந்தப் பாத்திரத்தின் மேலே குணா கவியழகன் எங்கின்ற படைப்பாளி, தன் தத்துவங்களைத் தினிக்கிறாரோ, என்ற சம்சயம் உண்டாகிறது. ‘நான்’ எனும் தன்மை ஒருமைப் பாத்திரம் இந்தளவு தத்துவம் பேச முடியுமோ, என்பது ஒரு கேள்வியே.

குணா கவியழகனிடம் சிறு விண்ணப்பம்: ‘புனைவு’ சார்ந்து ஒரு படைப்பை உங்களிடம் எதிர்பார்க்கிறேன். அனுபவம் சார்ந்து இரண்டு நல்ல படைப்புக்களைத் தந்திருக்கிறீர்கள். அவை போதும் என்று சிலர் சொல்லக் கூடும். போதாது என்பேன் நான். நாறு பூக்கள் மலரட்டும். தமிழ்ப் படைப்புலகத் துக்கு சமூம் வழங்கிய இன்னொரு கொடையாக அது இருக்கக்கட்டுமே.

○●○

**‘குணா கவியழகன்’**  
**ஆழ வரலாற்றில் இனி எவராலும்**  
**மறக்கப்பட முடியாத பெயர்...**



### சந்திரிக்கா

‘நஞ்சண்ட காடு’, ‘விடமேறிய கனவு’ இது குணாவின் அடையாளம் மாத்தி ரமல்ல ஆழ நாவல் வரலாற்றின் அத்திவாரக் கற்கள். இவற்றை நாவல்கள் என்ற வரிசைக்குள் அடக்கிவிடமுடியுமா என்று பல சந்தர்ப்பங்களில் நான் சிந்தித்ததுண்டு! ஏனெனில் இவை நாவல்கள் என்ற மரபுகளை தாண்டி ஒரு ஓடுக்கப்பட்ட இனத்தினது கனவுகளினதும், வகைகளினதும், வலிகளி னதும் வாய்மொழி சாட்சியங்களின் தொகுப்பு என்றே என்னத்தோன்று கின்றது. இலகுவான எமக்கு பரிசுசமான மொழிநடை நாவலுக்கு மேலும் உயிர்ப்பினை கொடுக்கின்றது.

நஞ்சண்ட காடு புனிதர்கள் என்று போற்றப்படும் எம் மாவீரர்களின் சரி தத்தின் ஆரம்பம் எவ்வாறு இருந்தது என்பதை என் மனக்கண்முன் கொண்டுவந்து நிறுத்தியது. போராட்டம் தனிமனிதர்களோடு மாத்திரம் தொடர்புப்பட்டல்ல அதனோடு நேரடியாகவும் மறைமுகமாகவும் எம் சமூகம் இரண்டறப் பின்னிப் பினைந்துள்ளது. ஆசை, பாசம், காதல், பரிவு, பிரிவு, ஏமாற்றம், வேதனை, வறுமை, செல்வம் என அத்தனையோடும் ஒன்றித்தது தான் எங்கள் போராட்டம். நஞ்சண்ட காட்டின் நாயகனின் கதையை கேட்டால் அந்த நஞ்சண்ட காடு வனமே கண்ணீர்விட்டு அழும், எத்தனை வறுமை அவன் வாழ்வில்? அதனிலிருந்து விடுபடத்தான் அவன் எத்தனை போராட்டான்? இது அத்தனைக்கும் எது காரணம் என்று அறியவரும்போது இயல்பாகவே அவன் கைகள் ஆயுதத்தைத் தேடுகின்றன. குடும்பமா...? தேசமா...? என்று அவன் கேள்விகள் கேட்டுக்கொள்ளவில்லை ஏனெனில்

விடிலும் மேலானது நாடு என்பதுதானே உண்மை.

ஒரு போராளி புடமிடப்படும் பாசறையில் மீண்டும் நானும் ஒரு போராளி யாக பங்குகொண்டு பயிற்சி பெற்றதாக உணர்வு கொள்கின்றேன் நஞ்சன்ட காடு நாவலை வாசிக்கையில், அந்த காட்டில் அவர்களோடு நானும் நடை பயின்றதாகவே உணர்கின்றேன் இந்த நினைவுகளில் இருந்து இன்றுவரை மீண்டுமிட்டேனா என்று என்னால் அறுதியிட்டு கூறமுடியாதுள்ளது.

‘அபுகிரைப்’, ‘குவாண்டனாமோ’ இப்பெயரைகேட்டவுடன் எங்கள் நினைவுக்கு வருவது அமெரிக்க இராணுவத்தினர் செய்த சித்திரவதைகள்தான். இனி அதற்கு வாய்ப்புகள் ஏதுமில்லை. ஏனென்றால் அபுகிரைப்பினை விடவும் அதி பயங்கரமான மனித வதைகூடம் ஒன்றினை திரைப்படமாய் எங்கள் முன் காட்டுகின்றார் குணா ‘விடமேறிய கனவின்’ மூலமாக. பட்டால் தான் வலி அறிவிர்கள் என்பார்கள் ஆனால் படித்தாலும் வலிக்கும் என்பதை நான் அறிந்துகொண்டது இந்நாவலின் மூலம்தான். எத்தனை கொடுமைகள்? எத்தனை சித்திரவதைகள்? சித்திரவதைகள் செய்வதற்கென்ற பயிற்சிகள் வழங்கப்பட்ட சித்திரவதையாளர்களிடம் சிக்கி தான் பட்ட அனுபவங்களை விவரிக்கும்போது மனமும் உடலும் ஒருசே வலிக்கிறது. ஆடையற்று பின் மாக விழுந்து கிடக்கும் எங்கள் சொந்தங்கள் இப்படித் தான் வதைப்பட்டு இறந்தார்கள் என்று என்னும்போது இதயம் எகிறித் துடித்து வெடித்துப்போ கின்றது. இதற்குமேலும் அந்த நாவலின் எண்ணங்களில் என்னால் மூஞ்சி யிருக்க முடியாதிருக்கிறது ஆம் அதுவோர் வலியின் சாட்சியம்.

இதுவரையில் கற்பனைகள் கலக்கப்பட்ட பல கதைகளை படித்து வந்தோம், ஆனால் இந் நாவல்கள் மற்று முழுதாக நிஜுங்கள் கலக்கப்பட்ட எங்கள் நிதர்சன வாழ்வின் நிலையினை பிரதிபலிக்கும் கண்ணாடிகள் என்றே சொல்வேன். எங்கள் இனத்தின் வரலாற்று ஆவணமாக போற்றப்பட வேண்டிய நாவல்கள் இவை. நாம் பட்ட வலிகளை நாம் மாத்திரம் வாசித்து அறிந்துகொள்ளாமல் மற்றவர்களும் வாசித்து அறிந்து எம் இனத்தின் வலிகளை புரிந்துகொள்ளவேண்டும். அதற்கு ஏதுவாக இந்நாவல்கள் பிற மொழிகளிலும் மொழிபெயர்க்கப்படவேண்டும் என்பதே என் ஆசை.

இறுதியாக விடமேறிய கனவு நாவலில் உள்ள வாசகத்தை இங்கு குறிப்பிட வேண்டும் என்று விரும்புகின்றேன்.

‘விலக்கப்பட்ட எந்தக் கணியையும் உண்டதில்லையே. பின் எதற்காக சபிக்கப்பட்டோம்’

‘எழுமுடையதல்லாத எதையும் கேட்டதில்லை, பின் எதற்காக வஞ்சிக் கப்பட்டோம்?’

கேள்விகளை சுமந்துகொண்டு  
விடக்களை தீடியபடி...





## ‘விடமேறிய கனவு’ நாவல் பற்றி

சந்திரா இரவிந்திரன்  
அவர்களின் கருத்துப் பகிர்விது.

ஒரு நாள் முழுவதுமாக குணா கவியமுகன் எழுதிய ‘விடமேறிய கனவு’ வாசித்து முடித்தேன்! வாசித்து முடித்து விட்டேன்தான். ஆனால் இன்னமும் வெளியேறவில்லை!

2009 மே 17ம் திகதிக்குப் பின்னர் இலங்கை சிங்கள - அரசு இராஜுவத் தினால் கைதுசெய்யப்பட்ட ஒரு சமூலிடுதலைப்புலிப் போராளியின் துக்கத் தையும் வலியையும், ஏமாற்றத்தையும், கோபத்தையும், விரக்தியையும், இயலாமையையும், கையறுநிலையையும், மனக்கொதிப்பையும் சித்திரவு தைகளையும், அவநம்பிக்கைகளையும், மனிதாபிமானங்களையும், தோழ மைகளையும், கேவலங்களையும், துரோகங்களையும் நெருக்கடிகளையும், திட்டமிடல்களையும், தந்திரோபாயங்களையும், அவை தொடர்பான தாபமும் தவிப்பும் நிறைந்த என்னங்களினுடாக நெஞ்சினுள் அடிக்கடி எழுந்து கொண்டேயிருக்கும் சுய கேள்விகளையும் சமந்தபடி உருத்திரன் அல்லது கொடுத்து என்கிற போராளி சிறையிருந்த சிறையிலிருந்து தொடரும் எல்லாப் பள்ளங்களிலும் விழுந்தெழும்பி இன்னமும் அதற்குள் தான் எங்கேயே சுற்றிக்கொண்டிருப்பது போன்ற ஒருவித பதைப்போடும் திகைப்போடும் என்மனம் விடுபடாமலே நிற்கிறது!

இதற்கு முன்னர் வெளிவந்த குணா கவியமுகனின் நஞ்சுண்ட காடு நாவலில் வரும் இனியவன் என்ற போராளிப் பாத்திரத்தின், நிகழ்காலத் திற்கு முன்னரான, போராட்ட வாழ்வின் கடைசி அத்தியாயமாகவே இந்த விடமேறிய கனவு நாவலை நான் பார்க்கிறேன்.

முள்ளிவாய்க்கால் இறுதிப் போரிற்குப் பின்னரான சிறையனுபவங்களை ஒரு விடுதலைப் போராளியின் மிகநூண்ணிய, மிகக்கூர்மையான, மிகநேரமையான பார்வையுடன் தரிசித்த, ஈழப்போராட்டத்தின் முக்கிய வரலாற்றுப் பதிவாகவே இதனை நான் கருதுகிறேன்!

இலங்கை அரசுபடைகளினால் ஏனைய சில வல்லாதிக்க நாடுகளின் காத்திரமான அனுசரணையுடன் முன்னெடுக்கப்பட்ட முள்ளிவாய்க்கால் இறுதிப்போரிற்குப் பின்னர், சிங்கள அரசுபடைகளினால் கைது செய்யப்பட்ட ஒரு விடுதலைப்புலிப் போராளியின் சிறைவாழ்க்கையை ஒரு போராளியின் அதே ஓர்மத்தோடு, அதே வெஞ்சினத்தோடு, அதே நேரமேயோடு, அதே தர்க்கத்தோடு, அதே வலியோடு சாதாரண மனிதனாகவும் ஒரு தோற்றுப் போன போராட்டத்தின் அங்கத்தவனாகவும் சிதைக்கப்பட்டவனின் மன உழைச்சலில் புரஞும், விழிப்பு நிலை இழக்காத ஒரு கைதியின் உணர்வுகளை குணா கவியமுகன் சிருஷ்டத்திருக்கும் அழிவு மொழி வேறேந்த ஈழப் போராட்ட இலக்கியங்களிலும் இதுவரை கண்டிராதது!

இந்தநாலின் ஆரம்பம் முதல் இறுதிவரை ஒரு சொல்லலைக் கூடத் தவிர்த்து விட்டுச் செல்ல முடியுள்ளவிற்கு செறிமானம் நிறைந்த வார்த்தைப் பிரயோகம்! அங்கங்கே வரிகளைப் புரட்டிப்போட்டு, அந்தந்த இடங்களில் தரப்படும் சொல் அழுத்தம் அதன் மிகச்சரியான தொனியை எமக்குள் அங்புதமாக உள்வாங்கச் செய்துவிடுகிறது!

மரணத்தை எதிர்நோக்கி நிற்கும் கதைசொல்லியான போராளிக்கைத்தி, தனது போராட்ட வாழ்வில் தான் கற்றுக்கொண்ட எல்லா விடயங்களையும், தேடல் மிக்க ஒரு சிந்தனாவாதிக்குரியதான் சுயகேள்விகளினுராடாக பதில்களைப் பெற்றுக் கொள்ளத் துடிக்கும் போது அவை அவனையறியாமலே தத்துவங்களாக நூல் முழுவதும் சிதறிக்கிடக்கிறது!

கதைசொல்லும் கைதியின் கூரிய சிந்தனையும், தன்னைச் சூழ இருப்ப வர்கள் பற்றிய நுண்ணிய பிரக்ஞையும், பின்னோக்கியிதும் எதிர்நோக்கிய நுமான் ஓப்புநோக்கும் பார்வையும், அவனுக்குத் தெரியாமலே அவனுக்குள் துலங்கும் மனிதாபிமானமும், அறமும், தார்மகீஞரவும்... ஒரு போராளிக் கேயுரியதான் திறமையும் தந்திரமும், சமூகத்தின் பாலான வாஞ்சையுணரவும்... அவனை சிறந்த ஒரு போராளியாகவும் அதேவேளை ஒரு நேரமையான மனிதனாகவும் எம்முன் உருவகப்படுத்திக் கொண்டு சேர்க்கிறது!

கதைநடையின் போக்கில் அவ்வப்போது கதைசொல்லி விரும்பும் தொனிக்கு அழுத்தம் தருவதற்காக, சிலவரிகளை இலக்கணத்திற்கு மாறாகத் தலைக்கூரக அமைத்துக்கொண்டு போகும் போது அவை சில சமயங்களில் சீரான மொழிநடைக்கு உறுத்தலை உண்டாக்குவதையும் தவிர்க்க முடியாமல் இருந்தது. அங்கே ஒரு முற்றுப்புள்ளி தவறின் குணா கவியழகன், சேனன், தேவகாந்தன்

வார்த்தைகளும் அர்த்தங்களும் வேறொன்கோ போய்விடக்கூடிய அபாயம் நேர்கிறதையும் அவ்வப்போது உணரமுடிந்தது. உதாரணமாக:- (பக்கம் 43) இப்படியொரு வரி வருகிறது.

‘மெளன்த்தில் பேசியவாறு அணையாமல் அணைந்து நடக்கிறோம் சாலை வழியாக.’ இதே நடை கதை நீளத்திற்கும் பல இடங்களில் வந்து, வாசகர்களை இயல்பாகவே முற்றுப்புள்ளியைத் தேடியலை வைக்கிறது. இது கதையின் வேகத்தை அவ்வப்போது தடைசெய்வதாகத் தோன்றுவதைத் தடுக்க முடியவில்லை.

தர்க்கர்தியாக இத்தகைய சிற்சில குறைபாடுகளைச் சுட்டிக்காட்டுவதால் எவ்வகையிலும் சிறைந்துவிட முடியாத ஒரு முக்கிய களத்தையும், கருவையும், உணர்வுகளையும் தன்னகத் தே கொண்டு மிக அழகிய மொழியால் வரையப்பட்ட இப்படைப்பு ஒரு சிறந்த திரைப்படத்திற்குரிய திரைப்பிரதியாகவும் இருக்கும் என்பதில் சந்தேகமில்லை!

“வாழ்வறிந்ததெல்லாம் வலிகளைத்தான்.

கதைகள் கண்டெடுத்த சொற்களோடுதான் வந்தேனா உங்களிடம்?

இல்லவே இல்லை. வலியறிந்த சொற்களோடுதான் வருகிறேன் உங்களிடம். வலிகளுக்கு வல்லமை உண்டு எனக் காட்டுவீரா?

இல்லை, வீணில் விழுந்தவன் என்றென்னைத் தூற்றுவீரா என் சனமே? நானறியேன்.

காலம் அறியும் அதை. கதை சொல்லிப் போவதே என் கடன்.”

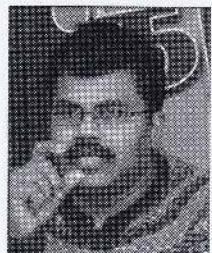
- என்று ஆரம்பிக்கும் நாவல்!

“விலக்கப்பட்ட எந்தக் களியையும் உண்டதில்லையே? பின் எதற்காகச் சபிக்கப்பட்டோம்? அணைக்கப்பட்ட மெய்வருத்தி மண் சுமந்தோம். இருந்தும் எம் முதுகளில் ஏன் இத்தனை சாட்டையடி? எம்மை நம்பிய மக்களைக் காக்க நஞ்சன்டோம். ஆனாலும் அது கண்டத்தில் மட்டும் தங்கவில்லையே! எம்முடையதல்லாத எதையும் கேட்டதில்லை. பின் எதற்காக வஞ்சிக்கப்பட்டோம்?...”

- இப்படியே முடிகிறது நாவல்!

வதைக்கப்பட்டதும் சிறைக்கப்பட்டதுமான ஒரு இனத்தின் அங்கத்த வர்கள் நாம்! இந்நாவலை வாசித்து முடித்து விட்டேன் தான். ஆயினும் இன்னும் அதற்குள் தான் நிற்கிறேன்!

○●○



## லண்டன்காரர் சாந்தலா சோசலிஸ்ட் ஆன கதை

ச. வேலு

புலம்பெயர் இலக்கியப் படைப்புகளில் பெரும்பான்மை படைப்புகள் தங்கள் தாய் நிலம் சார்ந்த சூழலை மையப்படுத்திய படைப்புகளாகவே இருந்து வந்துள்ளன. ஓய்பிட்டளவில் மிகக் குறைந்த படைப்புகளே புலம்பெயர்ந்த நாடுகளின் வாழ்க்கை சூழலை பதிவு செய்துள்ளன, பஸ்வேறு கட்டுரைகள் வந்துள்ளன. அவையும் புலம்பெயர் சூழலில் வாழ நிரப்பந்திக்கப்பட்ட காலங்களில் ஏற்படும் ‘பண்பாட்டு’ சிதைவுகள் பற்றியதாகவே இருக்கின்றன.

ஒற்றை பண்பாடாக நம்மீது திணிக்கப்பட்ட கற்பிதங்கள் எவ்வாறு புலம்பெயர் சூழலில் சிதைவுறுகின்றன என்பதுடன் பிற மொழி இன மக்களுடன் ஒத்துப்போக முடியாத உறவு, மொழி, உணவு, குடும்ப உறவு, பால் சமத்துவமின்மை, சாதி, புலம்பெயர் நாட்டில் இருப்புக்கான அவசலநிலை, விளிம்புநிலை மக்கள், சம்பால் உறவாளர்கள், புலம்பெயர் நாட்டின் அரசியல், காலநிலை, போராட்டம் என பல்வேறு பிரச்சினைகளையும் தொட்டுச் செல்கிறது சேனன் அவர்களின் ‘லண்டன்காரர்’ குறுநாவல்.

புலம்பெயர் நாட்டிலும் சைவவேளாள மனதிலையுடன் இயங்கும் ‘சிறு முதலாளி’ பாஸ்கரனின் சிக்கன் கடையை மையமாக வைத்து கதை சொல் லப்படுகிறது. கரீபியன் வம்சாவளி சாந்தலா, டேவிட், சாதிய அடையாளங்களுடன் ஜயர், அவர் மனைவி, மற்றும் உறவினர் தெய்வம், சிக்கன் கடையில் வேலை செய்யும் சுகன், கடை வாடிக்கையாளராக வரும் முருகன், போர்த்துக்கீசியன் டியாகோ, ‘குறிஞ்சி’ உணவுகம், கல்விக் கட்டண உயர் வால் கல்வியத் தொடர முடியாமலும் நாட்டிற்கு திரும்பி செல்ல வழி யற்ற சேலத்தை சேர்ந்த ரமேஸ், மட்டை முரளி, கேதாநாதன், பாரானுமன்ற

உறுப்பினர் டேவிட் லாமி, இம்ரான்கான் என இவர்களைச் சுற்றி கதை நகர்கிறது.

முதலில் புலம்பெயர் நாட்டில் அகதி தஞ்சம் கோரியவன், அகதி அந்தஸ்தது பெற்றவன், நிராகரிக்கப்பட்டவன், புலம்பெயர் நாட்டின் குடியிருமை பெற்றவன், இவர்களுக்கிடையோன உறவு முறைகளும் சரண்டல்களும், முரண்பாடுகளையும் நுனுக்கமாக விவரிக்கிறது இக்கதை. குறிப்பாக தமிழர்கள் தங்களின் பண்பாட்டு அடையாளங்கள் பேணப்படுவதில் ஏற்படும் சிக்கல்களைப் பேசுகிறது.

கதையில் சொல்லப்படும் ஜயர் தனது ஊரில் உள்ள உறவினர்களால் அனுப்பி வைக்கப்பட்ட தனது சாதிப் பெண்ணை மனக்கிறார். தனது தூரத்து உறவினர் தெய்வத்துடன் ஒரே வீட்டில் (வாடகை குறைவு கருதி) பகிரந்து கொள்கிறார். மனைவியை அடிக்கிறார். தனது உறவினர் தெய்வத் துடன் பல்வேறு காரணங்களில் முரண்படுகிறார். இறுதியில் ஜயரின் மனைவி தெய்வத்துடன் இணைந்து வாழ்கிறார். ஜயர் வீட்டைவிட்டு வெளியேறுகிறார். சுயசாதிப் போக்கும், திருமண உறவு முறையும் புலம்பெயர் தூழில் எவ்வாறு மாற்றத்திற்குள்ளாகிறது என்பதை விபரிப்பதாக உள்ளது.

குறைந்த காலியில் எவ்வாறு தமிழர்களாலே தமிழர்கள் மற்றும் பிற நாட்டு அகதிகள் சுரண்டப்படுகிறார்கள் என்பதை பாஸ்கரன் வாயிலாகவும் ‘குறிஞ்சி’ உணவகம் வாயிலாகவும் விபரிக்கிறார் நாவலாசிரியர். தமது சமூகத்தை பற்றிய விமர்சன பூர்வமான பார்வையாகவும் இருக்கிறது,

சாந்தெலா, ஜயர் இடையோன காதல் தமிழர்களிடையே எவ்வாறான ஒவ்வாமையை ஏற்படுத்துகிறது என்பதையும், சாந்தெலா முன்பு தனது ஆண் நண்பர்களுடன் இணைந்தும், பின்பு பிரிந்து வந்து தனது முப்பது வயதில் ஜயருடன் இணைந்து வாழும் தூழில், இரண்டு தலைமுறைக்கு முன்பு வந்த ஆபிரிக்க வம்சாவளி சாந்தெலாவும், அகதியாக வந்த ஜயரும் இணையும் இக்கதையால் இருவருக்கிடையே உண்டான உறவு முறை உடல் சார்ந்த விடயாகக் கடந்து செல்கிறது.

ரமேஸ் மற்றும் டியாகோ இவர்களுக்கிடையே ஏற்படும் உறவு சம்பாவி னராக அடையாளப்படுத்துகிறது என்பதை தொட்டு சென்றாலும் அவற்றில் ‘பாஸ்ரப்பு’ பற்றிய விபரணம்தான் உள்ளதே ஒழிய சம்பாலுஹவாளர்களின் உறவு முறைகளைப் பற்றி விபரணப்படுத்தாமல் அதைக் கடந்து சம பாலுஹ வாளர்கள் பற்றிய வலதுசாரிகளின் அரசியல் பார்வையை விபரித்து செல்கிறார்.

விளிம்புநிலை மக்களின் வாழ்க்கையும் அவர்களின் இருப்பிடங்களையும், அவர்களின் உழைப்பு சுரண்டப்படுவதையும் விபரிக்கும் போது ‘லண்டன்’ என்ற மானை பற்றிய கற்பிதங்கள் தகர்ந்து வீழ்கிறது.

சம்பால் உறவாளர்களான டியாகோவும் ரமேஸ் பூரக்கணிப்புகளுக்கும், துன்புறுத்தல்களுக்குமிடையே இளைப்பாறும் ஒரு பொதுப்பூங்காவில் இளம் ‘வெள்ளை’ இளைஞர்களால் துன்புறுத்தலின் போது அங்கு தட்டிக்கேட்க வரும் இரு கறுப்பு இளைஞர்கள் வாயிலாக லண்டன் கலவரத்தையும், அதனாடாக இனவாத அரசியல் செயல்பாட்டையும் விபரிப்பது இந்த நாவலின் சிறப்பான அம்சமாக இருக்கிறது.

ஒவ்வொரு முறையும் கலவரங்களின் பின்பான ஆய்வுகள் ஒரே விசயத் தினை ஒப்புக் கொண்டே வந்துள்ளன. 2011 ம் ஆண்டு நடந்த கலவரம் முந்தைய கலவரங்களைவிட அதிகமான பாதிப்பினை ஏற்படுத்து உள்ளது. 1970 களில் அறிமுகப்படுத்திய 'SUS' Law குறிப்பாக ஆபிரிக்கர்களையும் ஆசியர்களையும் சந்தேக நபர்கள் என தெருவில் சோதனை செய்வ தனையும் இதனால் ஏற்பட்ட கலவரங்களும், 1960களில் குடியேறிய கரீபியர் களின் 'தெருக்கலாச்சார்' (Street Culture) பற்றிய அறிவு காவல் துறைக்கு போதிய அளவு இருந்ததில்லை என்கிறார் பேராசிரியர் ஜேம்ஸ் ஓய்ட் பிள்ட்.

நீதித்துறை அமைச்சகமும் 2005/2006 களில் வெளியிட்ட ஆவணங்களில் கறுப்பின மற்றும் ஆசியர்கள் ஒப்பிட்டனவில் வெள்ளையரான மக்களை விட ஏழு முறைக்கு மேலாக சோதனை இடப்படுகிறார்கள் எனக் கூறுகிறது. மேலும் இன அனுகூலமற்ற தற்போதைய பிரிட்டன் வாழ்க்கை முறையில் உண்மை உள்ளது. அதனால்தான் கோளாறுகளின் காரணத்திற்கான முக்கியம் இது என்கிறார் லோர்ட் ஸ்கேர்மென். இந்தக் கலவரத்தின் போது 'எனது நிகழ்ச்சி நிரவின் முதல் இடத்தில் சிதந்து போன சமூகம் இருக்கும்' என்கிறார் இங்கிலாந்துப் பிரதமர் கமருன்.

புனைவனுாடாக கதை கட்டமைக்கப்பட்டாலும் கலவரத்தினாடாக அரசுக் கட்டமைப்பி எவ்வாறு சிறு குற்றங்களுக்கெல்லாம் அதிகப்பட்சமாக தண்டனை வழங்கி ஒருவித அச்சு உணர்வினை ஏற்படுத்துகிறது என்பதையும் கதை விபரிக்கிறது.

உண்மைக்கு நெருக்கமாக டேவிட் லாமியின் நூலைக் கொண்டு (தொழில்கட்சி எம்.பி) 'நானும் கறுப்பு, ஆனால் விசம் குடித்தவன்னல்' என்ற லாமியின் விளக்கத்திற்கு மேலாக இங்கு மல்கம் எக்ஸ் மற்றும் மார்ட்டன் ஹாதர் கிங் ஜூனியர் இவர்களிடம் இருந்து விவாதம் தொடங்கப்பட்டிருக்குமேயானால் அரசியல் அதிகாரம் பற்றிய தெளிவு சரியாக இருந்திருக்கக் கூடும்.

டேவிட் லாமியை பொறுத்தவரை அவருக்கு வண்டன் 'நான் வேறு எங்கும் வாழ முடியாது' என்றே தோன்றுகிறது. சோசலிச் கட்சியின் பால் சாந்தெலா ராக்ககப்படுவது கதையின் இயல்போடு இணைந்து விடுகிறது.

இக்கதையில் ஆஸ்காங்கே வரும் வார்த்தைகளுக்கு இயல்பான வார்த்தைகளே போட்டிருக்கலாம். அல்லது சிறு குறிப்பையாவது விட்டு சென்றிருக்கலாம். ஸ்டெல்லா சாராயம் (11) பசை பிரிட்டல் (22) கார்ட் போர்ட் (42) கம்பி (48) சட்டி (84) கிழங்குப் பொரியல் மற்றும் கதை சொல்லி வாயிலாக மாடு பாஸ்கரன் (88) என்பதுடன், 'புலித் தோவினால் செய்யப்பட்ட குதிச் செருப்பினை போட்டுக் கொண்டு எடுப்பும் சாய்ப்புமாகத் ....திரிந்த தெராசாமே' (64) போன்ற மதிப்பீடுகள் உவர்பானதாக இல்லை.

மேலும் நன்றிகள் பகுதியில் 'பாவத்தை வெறுங்கள் பாவியைக் காதலி யுங்கள்' என்று காந்தி சொன்னதாக சேனன் குறிப்பிடுகிறார். கறுப்பின பெண் எழுத்தாளர் ஆலிஸ் வாக்கர் அவர்கள் ஒபாமாவுக்கு எழுதிய திறந்த மடல் ஒன்றில் 'பாவத்தினை வெறுங்கள் ஆனால் பாவிகளை நேசியுங்கள்' என்ற வாசகத்தினை பைபிளில் இருந்து தன் தாய் வழியாக

அறிந்ததாக குறிப்பிடுகிறார் என்பதை இங்கு குறிப்பிடுவது பொருத்தமான தாக இருக்கும்.

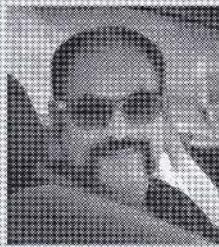
[www.theroot.com/articles/politics/2008/11/am-open-letter-to-barack-obama.html](http://www.theroot.com/articles/politics/2008/11/am-open-letter-to-barack-obama.html)  
[www.bbc.co.uk/news/uk-politics-14524834](http://www.bbc.co.uk/news/uk-politics-14524834)

[www.bbc.co.uk/news/uk-17525873](http://www.bbc.co.uk/news/uk-17525873)

[www.theguardian.com/uk/2011/aug/10/tottenham-history-rioting](http://www.theguardian.com/uk/2011/aug/10/tottenham-history-rioting)

[www.historyextra.com/feature/stop-and-search-what-com-we-learn-history](http://www.historyextra.com/feature/stop-and-search-what-com-we-learn-history)

○●○



## லண்டன்காரர்

### கவிதா பாரதி

ஒரு சிறு நீகழ்வு கலவரமாக மாறுகிறது. அதில் பாவப்பட்டவர்களும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள், ஒரு பணக்காரர்னும் பாதிக்கப்படுகிறான். இதில் பாவப்பட்டவர்கள் குற்றவாளிகளாகக் கப்படுகின்றனர். பணக்காரர் இதை தழச்சியாகப் பயன்படுத்தி தியாகியாகிறான். தேர்தல் ஆரசிய லில் வேண்டு பதவியும் பெறுகிறான். சேனன் எழுதியுள்ள லண்டன்காரர் என்னும் சிறு நாவலின் உள்ளடக்கம் இதுதான்.

இது சாதாரணமாக நம் ஆரசியல்வாதிகளின் உண்மைக்கதை.. கொஞ்சம் முயன்றால் கவராஸ்யமானதோரு திரைக்கதை. ஆனால் லண்டனிலும் இத்தான் நிகழ்கிறது என்பதுதான் இந்நாவல் தரும் விபரம்.

ஒரு சிறு உணவகம், அதன் முதலாளி, பணியாளர்கள் என புஸ்பெயர் தமிழர்கள். இவரகளுடன் கறுப்பினப் பேண, ஒரு போர்த்துக்கீசியன், இவரகளே இந்நாவலின் முக்கிய கதாபாத்திரங்கள். தனபால் சரப்பு, லண்டனில் நிகழ்ந்த கறுப்பு வெள்ளள இனக்கலவரத்தின் சிறு பணவு இல்லையே நாவலின் அடிப்படை நிகழ்வுகள்.

வெகு எனிமையான, எள்ளாலன மொழியில் சேனன் கதையைச் சொல்லி யிருக்கிறார். கதைக்கென்று முடிவொன்றுமில்லை என்பது சிறப்பு. சேனன் யார், எங்கிருக்கிறார், இதுதான் இவ்வாறு முதல் புத்தகம். அவர் எந்த குழுவைச் சர்ந்துவர். எதுவுமே எனக்குத் தெரியாது இந்த நாவல் எனக்குப் பிடித்திருக்கிறது என்பதைச் சொல்வதற்கு அவை அவசிய முறில்லை.

○●○



## லண்டன்காரர்

### கோதுவளூபன்

நிகழ்ந்துவிட்ட சம்பவம் ஒன்று குறித்து அதிகாரத்தைத் தழுவிக் கொள் பவர்களின் ஒற்றைப் படையான விளக்க முடிவுகளே வரலாற்றை நிரப்பி விடுகின்றன. மக்களிடமிருந்து வெடித்துக் கிளம்பும் அடக்குமுறைகளுக்கு எதிரான கிளர்ச்சிகளை பல சொற்கள் கொண்டும் சில கோட்பாட்டு விளக்கங்களை முன் தள்ளியும் விபரித்துவிடவே அதிகார வர்க்கம் முயற்சி செய்கின்றது. ஆனால் எதுவுமே திவர வெடிப்பு அல்ல என்பதை கடந்த காலமனிதப் போராட்ட வரலாறுகள் நிருபித்திருக்கின்றன.

2011 ஆம் ஆண்டு ஒகஸ்ட் மாதம் லண்டன் நகரை தலை கீழாகப் புரட்டி போட்ட ‘லண்டன் கலவரம்’ என அறியப்படும் ஒரு வார காலம் நீடித்த கலவரமே இக்கதையின் மைய நிகழ்வாகும். 29வயது கறுப்பின இளைஞன் ‘மார்க் டக்கன்’ பிரிட்டிஷ் பொலிசாரினால் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டதன் தொடர்ச்சியாக எழுந்த இளைஞர்களின் கலகம் லண்டன் மாநகரை ஒரு சூறாவளி போல் சமூற்றி வீசியது.

சிறு கடைகள் முதல் பல்பொருள் அங்காடிகள் மற்றும் அரசு திணைக்களங்கள் என அனைத்தும் நொருக்கிச் சூறையாடப்பட்டன. இது ‘ஆனாம் அரசு எதிர்பார்த்திருக்கா நிகழ்வுதான்’ ஆனால் இது இப்படித்தான் நிகழ முடியும் என்பதற்கான அனைத்து விதமான ஏது நிலைகளையும் அச் சமூகம் தனக்குள் கொண்டிருந்தது என்பதே கனத்த உண்மை.

இன் நிகழ்வு குறித்து வந்த பெரும்பாலான விளக்க முடிவுகள் எதுவும் சமூகத்தின் கரடு, முரடான ஏற்ற தாழ்வுகள் எதையும் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ளவில்லை மாறாக முதலாளித் துவத்தின் வலதுசாரியக் கொள்கைகளைத் தொடர்ந்து காப்பாற்றுவதிலேயே அக்கறை காட்டின.

தொழிலாளர் கட்சியைச் சேர்ந்த கறுப்பினத்தவரான ‘டேவிட் லாமி’ ‘தற்போது ஒருவகை கறுப்பிச் ராப்பிசக் காம்ச்சஸ் சமூகத்தில் தொற்றி யுள்ளது’ என வன்முறைக்கு கறுப்பிசமே காரணம் என குறிப்பிட்டதை பிரித்தானிய பத்திரிகைகளை ஊடகங்கள் தூக்கி வைத்துக் கொண்டாடிய தன்மையை புரிந்து கொள்ள அதிக சிரமம் தேவையில்லை.

‘தினசரி வாழ்வை யாரோ ஆட்டிப் படைப்பது போன்று’ என்னும்படி நெருக்கடிக்குள் தள்ளப்பட்ட மனிதர்களின் கூட்டுக் கோபமே கட்டற்ற வன்முறையாக வெடிக்கக் காரணம் என பொதுப் புத்தியில் உறைக்காது போய் விட்டது என்னால்? இத்தைகைய கேள்விகளுக்கான பதில்களையே இந் நாவல் தேடுகின்றது.

இந்தக் கலகம் நிகழ்வதற்கு அச்சமூகத்தில் உருவாகிவந்த, உக்கிர மான வெடிப்புக்கான அழுத்தங்கள் என்ன? இதைச் சொல்லவேண்டித்தான் சுகனின் சிக்கன் கடையும், குறிஞ்சி உணவுகளும் சாந்தெலாவும், டியோகே வும், ரமேஶம், ஐயரும், பாஸ்கரனும், சுகனும் கதைக்குள் கொண்டுவரப்படு கின்றனர். கூடவே தனி மனித நெருக்கடிகளில் எப்போதுமே பாதிப்பைச் செலுத்துகின்ற நாட்டின் அரசியல் நடத்தைகள், கொள்கை அழலாக் கங்கள், சட்ட ரீதியான ஒதுக்குதல்கள் என்பன இணைத்துப் பேசப்படுகின்றது.

‘பாஸ்கரன் என்ற சிக்கன் கடை முதலாளிக்கும் டியோகோ என்று ‘தெருப் பொறுக்கிக்கும்’ இடையில் நடந்த சச்சரவால் உணர்ச்சிவசப்பட்டு டியோகோ சிக்கன் கடையை ஏரித்துவிட்டான் போலிருக்கு என ஒரு புதுப் பொலிஸ்காரர் தன் நோட்புக்கில் பதிவு செய்தது போல இக்கதையை சுருக்கிக் கூறினிட முடியாது. புதுப் பொலிஸ்காரரின் முடிவுக்கு நீங்கள் தாவுலீர் களானால் உங்களுக்கு ஒரு மயிரும் தெரியவில்லை என்றே சொல்லுவேன்.’ என இந் நாவலாசிரியர் கதையின் இடையில் புகுந்து சொல்லிவைத்தது நல்லதுதான்.

உலகை, அதன் பன்முகத் தன்மையை, நெருக்கடிகளை, அதற்கான உண்மைக் காரணிகளை ஆழந்து பார்க்க ஒண்ணாதவர்களுக்கு, அவை பற்றி எவ்வித அக்கறையும் இல்லாதவர்களுக்கு, இக்கதை, குறித்த மனிதர்களுக்கு இடையிலான உறவும், முரண்பாடும் பற்றிய பதிவாகவே மட்டுமே நின்று போய்விடும். இவ்வெண்ணம் மேலும் வளர்ந்து கதையில் வருகின்ற பாத்திரங்கள் கூட சில மனிதர்களை மனங் கொண்டே சித்தரிக் கப்பட்டிருக்கிறது என தமக்குள் உறுதி செய்து கொள்ளவும் வாய்ப்பு உண்டு.

முதலாளித்துவம் தன்னகத்தே கொண்டுள்ள ஒவ்வொரு உட்கூருகளினதும் மனித விரோத நடைமுறைகளினால் ஓடுக்கப்படும் லட்சோப லட்சம் மக்களின் முகங்களே இக்கதையில் வரும் கதை மாந்தர்களின் முகங்கள். இன்றீதியான, நிற ரீதியான, பால் ரீதியான, வர்க்க ரீதியான என எல்லா ஓடுக்குமுறைகளையும் அனுபவிக்க நிரப்பந்திக்கப்பட்ட அனைத்து அடி நிலை மக்களின் பிரதிநிதிகளாகவே கரீபியன் தீவு முதாதையரின் வாரிசான சாந்தெலாவும், போர்த்துக்கேயனான டியோகோவும், தமிழ் நாட்டைச் சேர்ந்த ரமேஷும் கதையின் இன்ன பிற மனிதர்களும் நிற்கின்றனர்.

தாங்களும் வர்க்கச் சுரண்டலுக்கு ஆளாகிறோம் என்று ஒத்துக் கொள்ளாத அல்லது அது குறித்த உணர்தலற்று இன் ணொருவனை ஒடுக்கத் துணியும் பெரும்பாலான தமிழ் உழைப்பாளர்களின் பிரதிகளே சிக்கன் கடைச் சுகனும், ரெஸ்கோ எனும் பெரியகடையில் வேலை செய்யும் முருகனும் நிற்கின்றனர். சட்ட விரோத வழிகளில் பொருளும் கூடவே புகழையும் தேடுகின்ற, மிக மோசமாக வேலையாட்களின் உழைப்பைச் சரண்டி, வயிறு வளர்க்கின்ற சில ஆயிரம் தமிழ் முதலாளிகளின் முகங்களில் ஓன்றே பாஸ்கரனுடையது.

உடைக்கப்பட்டதும், சூறையாடப்பட்டதும் ஒரு பாஸ்கரனின் கடை மட்டு மல்ல அரசு ஆதரவோடு மக்களின் உழைப்பைச் சரண்டும் சில நூறு முதலாளிகளின் பல நூறு அங்காடிகளுந்தான். உடைத்ததும் சூறையாடியதும் ‘அள்ளி அள்ளித் தீயைப் பரப்பியதும்’ ஒரு டியோகோ அல்ல கறுப்பு, வெள்ளள். பிரவுன் கலர் பொடி பொட்டைகள் தான்.

யதார்த்தப் புனைவு ஓன்று, பதிவு செய்யும் மனித வாழ்வு என்பது மனித உழல்வகனை பெருமளவுக்கு முன் நிறுத்தினாலும் மனித நெருக்கடிகளின் பின்னுள்ள நியாயமான காரணிகளைத் தவற விடுகின்றது. இக்கதையில் குறித்த சில மனிதர்களுக்கு இடையிலான உறவும், முரணும், நெருக்கடி களும் நாட்டின் சட்டம், நிர்வாகம், அரசியல், ஊடகம், மதம் என்பவைக் கோடு இணைத்துச் சொல்லப்படுவதால், பேசுபொருள் குறித்த அகலித்த பார்வையை இப்படைப்பு வேண்டி நிற்கிறது.

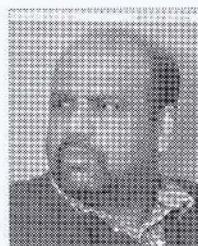
இத்தகு ஓர் தர்க்க ரீதியான புனைவுக்கு ஆக்கியல் நுட்பம் மட்டும் ஒரு போதும் கைகொடுக்கா. அதிகாரத்தின் நுன் அசைவுகள் குறித்தும், ஆட்சி யாளர்களின் நடத்தைகள் பற்றியும், மிக நுணுக்கமாக நிறுவனமயப் படுத் தப்பட்டிருக்கும் நிற வாதம், இனவாதம், மத வாதம் பற்றியும், வர்க்க பேதம் பற்றியும், நீதித் துறையின் பலவினங்கள் தொடர்பிலும் இன்ன பிற விடயங்களிலும் மிகக் கூர்மையான அவதானம் மிக அவசியம். இதனாலேயே இந் நாவலாசிரியருக்கு ‘தெராசமே’ பற்றியும், ‘லாமி’ பற்றியும், ‘பொரிஸ் ஜோன்சன்’பற்றியும், ஏனைய பிற பிரித்தானிய அரசியல் வாதிகள் பற்றியும், இங்குள்ள ஊடகங்கள் பற்றியும், நீதித் துறை பற்றியும், நிறவாத அமைப்புக்கள் பற்றியும் மிகச் சரியான புரிதல்களை முன்வைக்க முடிகிறது.

‘சந்தை இலையான்கள்’ எனும் அத்தியாயம் வெறும் கருத்துப் பிரச்சாரமாக இல்லாது இத்தனை நெருக்குதல்களையும் பட்டுலமூந்து, அதும் கான காரணங்களையும் புரிந்து கொள்ளும் ஓர் மனித உயிரியின் இறுதி அடைவு பற்றிப் பேசுகிறது. பெண்ணாக, கறுப்பியாக, அடிநிலை வர்க்கத்தவ ளாக என பலவித ஒடுக்குமுறைகளுக்கும் உட்படும் ஒருத்தி ‘கேள்வி கேட்க வக்கற்றவரும் நேரமற்றவரும் ஒழித் திரியும் பில்லியன் மனிதர்களில் ஒருத்தியாய் இருக்கப் போவதில்லை நான்’ என்ற முடிவுக்கு வருதல் இவ்வகையில்தான்.

இக்கதை ‘லண்டன்காரர்’ பற்றிய கதை. லண்டன் நகரில் எங்கனும் காணமுடிகின்ற மனிதர்கள் பற்றிய கதை. கதை என்றால் கதை மட்டுமல்ல கூடவே காரணமும் உண்டு. பல்லின மக்களைத் தொட்டறிந்த மனித நேயமுள்ள ஒரு தமிழ்க் கதை சொல்லியின் கதை. ஒடுக்கப்படுகின்ற மக்களில் தன்னைக் கண்டு கொள்ளும் ஒரு வெகுமனிதனது கதை.

குறிப்பு: விமர்சனம் எனும் அத்தியாத்தில் சொல்லப்பட்டவற்றை முழுவது மாக மறுத்தலே இன் நாவல் பற்றிய ஆகச் சிறந்த விமர்சனம் என நான் நினைக்கிறேன்.

○●○



## லண்டன்காரர்

எம். பெளைச்சு

**இ**துவரையான புகலிட வாழ்வின் தமிழ் படைப்பு வெளியில், பன்மைத் துவ கலாசார அடையாளப் பின்புலத்தினை அரசியல், சமூக மெய்மை யுடன் ஒளிவு மறைவின்றி நம்முன் கொண்டுவரும் பிரதி இது. சேனன், ஒடுக்கப்படுகின்ற மக்களுடன் வாழுந்து, அவர்களுக்காக குரல் எழுப் பும் அரசியல், சமூக செயற்பாட்டாளர்.

‘சுத்தி சுத்தி சுப்பர் கொல்லைக்குள் நிற்கின்ற’ மரபினைக் கடந்து, பல்லின, பல்கலாசார வாழ்வை புகலிட தமிழிலக்கிய வளத்திற்குள் கொண்டு வந்து சேர்க்கும் அரசியல், சமூக பங்களிப்பாளன் ஒருவனின் சமூக வாழ்க்கைப் பயணத்தின் ஒரு சில பக்கங்கள் இவை. சேனனின் பொது வாழ்க்கை அரப்பணிப்புகளே இந்த படைப்பின் உயிராகும். படைப்பாளி என்பவன் ஒரு கலைஞர் மட்டுமல்ல, துண்பப்படும், ஒடுக்குதலுக்குள் ளாகும் மக்களுடன் நிற்பவன் என்பதை அழுத்திச் சொல்லும், புகலிட தமிழ் படைப்பில் முதன்மையான பிரதி இது.

○●○



## தேவகாந்தனின் ‘கனவுச்சிறை’

மு. நித்தியானந்தன்

**எண்பதுகளிலிருந்து இருபது ஆண்டுகால சமுத்தமிழரின் உடனடி அரசியல், சமூக வாழ்வு குறித்து மட்டுமல்ல, காணி, வளவு, கமம் என்பதற்கும்ப்பால் விரிந்த - சிக்கல்பிக்கலான வாழ்வியல் கோலங்களையும் விரிவாகப்போகும் ‘கனவுச்சிறை’ தேவகாந்தனின் எழுத்து வலிமையின் அசலான சாட்சியமாகும். அழம்சார் வினாக்களும் அரசியல் தீர்மானங்களும் தனிமனிதர் வாழ்விலும் சமூகத்தின் நிலையிலும் நிர்ணயகரமான இடத்தை எடுத்த ஒரு காலப்பகுதியை சூர்மையான விசாரணைக்குட்படுத்துவதற்கான தீவிரமான தேடல்களும் அதற்கு அனுசரணையான ஆழ்ந்த அனுபவச் செறிவும் நாவலின் செழுமைக்கு உதவியிருக்கின்றன. அமைதியாகத் தோற்றும் தரும் தேவகாந்தனின் சிந்தனை உலைக்களத்தில் கனவும் தணல் கங்குகளின் உக்கிரம் நாவல் முழுதும் விரவிப் படர்ந்திருக்கிறது.**

இந்த நாவலில் உலாவரும் மாந்தர்கள் மனிதத்துவத்தின் கம்பீரமான சாட்சிகளாக - வாழ்விற்கு உயர்ந்த அர்த்தங்கள் கற்பிக்கும் மனித ஜீவிகளாக - எல்லாத்துயரங்களுக்கும் மத்தியில் சுடர்விடும் தார்மீக நெறி பேணும் பெருமக்களாக நம் மனதில் நிலைபெற்று விடுகிறார்கள். அந்த மக்கள் தங்கள் மன்மீது கொண்டிருக்கும் அபாரமான நேசத்தை வெளிப்படுத்துவதில் தேவகாந்தன் பெருவெற்றி பெற்றிருக்கிறார். அந்த வாழ்நிலங்கள் அந்த மாந்தரின் வாழ்வை, சிந்தனையை, நெறிகளை நிர்ணயம் செய்தும் அந்த சமூக உறவுகளை -அதன் சூக்குமங்களை பிரதிபலித்தும் எத்தகைய

வன்மையான தாக்கங்களை செலுத்தி நிற்கிறது என்பதை நாவல் அடிக் கோட்டு காட்டுகிறது.

சமுத்தமிழரின் நெருக்கடிமிகுந்த ஒருகாலப்பகுதியின் மீது ஒளிபாய்ச்சும் நாவலின் சாத்தியப்பாட்டை தேவகாந்தன் இந்த படைப்பிலே செய்நேர்த்தி யுடன் எட்டியிருக்கிறார். இந்த நாவலாசிரியருக்கு வாய்த்திருக்கும் திறன் மிகுந்த எழுத்தாளுமை ஒரு பெரும் படுதாவில் பல்வேறு பாத்திரங்களை, சிக்கல் மிகக் கூழ்ல்களில் வித்தியாசமான நிறச் சேர்க்கைகளில் வெவ் வேறு தூரிகைக் கோலங்களை சித்திரிப்பதில் நிறையவே கைகொடுத்தி ருக்கிறது. சமுத்தமிழரின் போராட்ட கால வாழ்வை அறியவிரும்பும் யாரும் இந்த நாவலைத் தாண்டிச்செல்ல முடியாது.

○○○

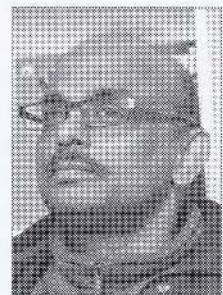
## கனவுச் சிறை

மீராபாரதி



'கனவுச் சிறை' ஒரு பிரச்சாரப் படைப்பால்ல தனது எழுத்தாளுமையை நிலைநாட்டும் சதுரங்க விளையாட்டுப் படைப்பாமல்ல. மிக யதாரதமான ஆடம்பாரம்பற படைப்பி, அதேவேளை வெறுமனை சமூக (ஆதிக்க) சித்தாத்தங்களை அப்படியே யரவுவிடுசெலவில்லை. மாறாக சமூகத்தில் என்ன இருக்கின்றதோ அதை சொல்கின்றது. எது விமர்சிக்கப்பட வேண்டுமோ அது விமர்சிக்கப்படுகின்றது. என்ன தேவையோ அதைக் கூறுகின்றது. ஆனால் இவை எல்லாம் தனித் தனியாக தூரித்திக் கொண்டு இருக்கவில்லை. அப் படைப்பில் உள்ளார்ந்து இருக்கின்றது. அதுவே அதன் ஆஸ்மாவாக இருக்கின்றது.

சமுத்து மக்களின் போர் மற்றும் போராட்ட வாழ்வை பதிவு செய்த ஒரு மகா நாவல், இதன் ஓவ்வொரு அத்தியாயமும் ஓவ்வொரு தனிக் குழு நாவல்கள் மட்டுமல்ல ஒவ்வொரு பாத்திரங்களினது அனுபவங்களும் ஓவ்வொரு தனிச் (சிறு) கதைகளே. மேலும் பல அரசியல் சமூக, சமய வரலாறுகளை உள்ளடக்கியது இப் படைப்பி, ஓவ்வொரு அத்தியாயத்தையும் பாகத்தினையும் வாசித்துபின் அடுத்து என்ன நடந்தது நடக்கப் போகின்றது என்ற ஏக்கத்தைத் தந்தது. சில பாத்திரங்களுக்கு என்ன நடந்தது என இப்பொழுதும் மனம் ஏங்கிக் கொண்டு நுத்திவருது.



## யதார்த்தங்களின் சீறை

எஸ். வாசன்

மழுபுகலிட புனைக்கதை இலக்கியமானது இன்று சிக்கல்களும் சவால்களும் நிறைந்த ஒரு நெருக்கடியான காலகட்டத்திற்குள் பிரவேசித்துள்ளது. என்பதுகளிலும் தொண்ணாறுகளிலும் பலத்த வீச்சுடனும் செறிவுடனும் நடை பயின்ற இப் புனைக்கதை மரபானது இன்று தன் அடையாளத்தையும் தனித்துவத்தையும் இழந்து தடுமாற்றத்துடன் பயணிக்கும் அதேவேளை, மக்கள் விரோத அரசியலிலிருந்து உருவாகிய மலிவான கழிச்சடை இலக்கி யங்கள் அதிக அங்கீராங்களை பெறுவதும் அதிகரித்து வருகின்றது. இதற்கும் அப்பால் போரும் அது தந்த நெருக்கடிகளும் அதிகரித்திருந்த வேளையில், மரணங்கள் மலிந்திருந்த ஒரு யூமியிலிருந்து மரணத்துள் வாழ் வோம் என முழக்கமிட்ட படைப்பாளிகள் நிறைந்த சமூகத்திலிருந்து ஒரு சிறிய முப்பது வருட இடைவெளிகளின் பின் படைப்புக்கள் யாவும் ‘துன்பங்களை பாடுதல்’ என்ற வரையறைக்குள் சட்டகப்படுத்தப்பட்டு வெளிவருவது மிகுந்த ஏமாற்றத்தை அளிக்கின்றது. காலமும் சூழலும் எமக்கு உவயபில் வாத இந்த யதார்த்தமான சூழ்நிலையில் தேவகாந்தனின் ‘கனவுச்சிறை’ என்னும் ஒரு நாவல் எமக்கு அறிமுகமாகின்றது.

கனவுச்சிறை - இது ஒரு மகாநாவல், பல நெடுஞ்கதைகளையும் குறுங்கதைகளையும் தன்னகத்தே கொண்டுள்ள பல கதைகளின் தொகுப்புகளாக தொள்ளாயிரத்திற்கும் அதிகமான பக்கங்களில் ஜூந்து பாகங்களாக இது வெளியிடப்பட்டுள்ளது. இலங்கைத்தீவில் இன முரண்பாடுகளி

டையே உக்கிரங்கொண்டெழுந்த மூப்பது வருட காலப் போரின் ஒரு காலப்பகுதியாகி 1981 இற்கும் 2001 இற்கும் இடையில் நிகழ்ந்த இருபது வருட கால சம்பவங்களின் பின்னணியாக இக்கதை சொல்லப்பட்டுள்ளது.

‘இது கனவுகளின் சிறைக்குள்ளிருந்தவர்களின் போரினால் அழிவையும் அவலங்களையும் கண்ட கனவே இல்லாத சாமான்ய மனிதர்களின் கதை.’ இது தேவகாந்தன் தனதுரையில் இந்நால் பற்றி கூறும் விளக்கம்.

உலக வரைபடத்தில் ஒரு புள்ளியாக மட்டுமே தெரிவது இலங்கைத்தீவு இச்சிறிய தீவுடன் இணைந்துள்ளன சப்த தீவுகள் என்று அழைக்கப்படும் ஏழு சின்னஞ்சிறிய தீவுகள். அதில் ஒன்றுதான் நயினாதீவு. மணிமேகலை காப்பியத்தில் மணிபல்லவும் என்றும் வரலாற்று ஏடுகளில் நாகதீபம் என்றும் குறிப்பிடப்படும் சமார் மூன்று சதுர மைல் பரப்பளவையும் ஜயாயிரத்திற்கும் குறைவான மக்கள் தொகையையும் கொண்ட ஒரு சிறிய தீவு. இத்தீவின் மீது கவிழ்ந்த போரும், அப்போரில் சிக்கி, அதிலிருந்து தப்பியோடு முகமாக, இப் பூமிப் பந்தெங்கும் சிதறிப் போன மக்களின் வாழ்வுமே இந்நாவலின் மையக்கரு.

கதையின் நாயகி பதினெட்டு வயது நிரம்பிய ராஜி என்கிற ராஜலட்சுமி. கொழும்பிலிருந்து வந்த நேர்முகப் பரீட்சைக்கான கடிதம் கையில் கிடைக்கப்பெற்றதும், அவள் காலிமுகத்திடல் கடற்கரையில் கால் நனைக்கும் நவீன வாழ்வின் கனவுகளில் மிதப்பதுடன் இந்நாவல் ஆரம்பமாகின்றது. இது அன்றைய எண்பதுகளின் ஆரம்பத்தில் இனமுரன்பாடு உக்கிரம் கொள்ளவதற்கு முந்தய காலப்பகுதியில் வாழ்ந்த அனைத்து இன சாதாரண நடுத்தர வர்க்க மக்களின் பெருநகரங்கள் மீதான அவர்களது ஏக்கங்களையும் நவீன வாழ்வின் மீது மையல் கொண்ட மனநிலையையும் படம் பிடித்துக் காட்டுகின்றது. ஆனால் அதற்கு சில நாட்களுக்கு முன்பே ஏரிக்கப்பட்டு சாம்பஸ் மேடாய் காட்சி தரும் யாழ் நூல்நிலையமும், அதன் தீ. கருந்புகையாய் யாழ் நகர் மீது படிந்து இருப்பதுமான பின்னனி ஏற்கனவே உருவாகி விட்டிருந்த பகைமைகளின் உருவகமாய் மிகவும் தத்தூபமாக ஆசிரியிரினால் வெளிக்காட்டப்படுகின்றது. அதன் பின் ராஜி எதிர்கொள்கின்ற ஏழாற்றங்களும் தோல்விகளும் சவால்களும் அதை எதிர்த்து அவள் மேற்கொள்ளும் போராட்டங்களும் அலைவுகளுமே இந்நாவலின் பல கதைகளில் ஒரு பெருங்கதை.

ராஜி மிகவும் வசீகரமானவள். படித்தவள். பிடிவாதக்காரி. வாழ்க்கை முழுவதும் அவள் அதிகம் அலைக்கழிக்கப் படுகின்றாள். அவள் நாவல் முழுவதும் முழவற்றதும் தொடர்புற்றுமான பயணங்களை மேற்கொண்ட வண்ணம் இருக்கின்றாள். சூழல் அவளைக் கொடுமைப்படுத்துகின்றது. காலந்தோறும் அவள் மிகப் பெரிய தீர்மானங்களை எடுக்க நிர்ப்பந்தப் படுத்தப்படுகின்றாள். அவள் தீர்மானங்கள் சிலவேளைகளில் தீர்க்கமான கவையாத இருக்கின்றன. பல வேளைகளில் அபத்தமானவையாகத்

தெரிகின்றன. ஏற்கனவே அறிமுகமான ஒரு நண்பனுடன் அவள் ஒரு நேர்முகத்தேர்விற்காக கொழும்பு சென்று, ஓரே ஒரு நாள் ஒரு அறையில் தங்கியிருந்தமைக்காக சமூகம் அவளைப் பழித்த போது, அவள் ஓன்றை வருடங்களுக்கு மேலாக தன்னைத்தானே வீட்டிற்குள் முடக்கிக் கொள்கிறாள். அதன் பின் அதே காரணமாக அவள் திருமணம் தடைப் பட்ட போது வெகுண்டெழுந்து, அந்தப் பழிச்சொல்லிற்கு காரணமாக இருந்த வணயே கைப்பிடிக்க தீர்மானிக்கிறாள்.

ஆயுதப்பயிற்சிக்காக தமிழகம் செல்லும் அவன் அழைத்ததும் உடனேயே தமிழகம் விரையும் அவள், அவன் இப்போது போராளி அல்ல என்று அறிந்ததும் அவளைக் கைவிட்டு விலகிப் போகிறாள். அவன் ஜெர்மனி சென்று அங்கு வரும்படி பலதடவை வற்புறுத்திக் கேட்டும், அந்த வசதியானதும் வளமானதுமான வாழ்க்கையை நிராகரிக்கின்றாள். காம உணர்வுகள் அவள் மனதில் உருவாகிய போதெல்லாம், தான் பதிவுத் திருமணம் செய்தவுடனுடன் கூட தனித்திருந்த பல சந்தர்ப்பங்களிலும் தன் நிலை தவறாதவள், சற்றே அறிமுகமான ஒரு ஆடவனுடன் அவளை நிர்ப்பந்தப்படுத்தி அவனுடன் உடலுறவு கொள்கிறாள். பின் அவளை போராளியாக மாற தூண்டுகிறாள். அவன் மரணமடைந்ததும் அவன் மரணத்திற்கு தானே காரணம் என்று மனம் வெதும்புகிறாள். கண்டாவில் அவள் தாயும் சகோதரியும், ஜெர்மனியில் அவள் முன்னாள் காதலன், இவர்கள் அனைவரதும் அழைப்பையும் நிராகரித்த அவள் முகாம்களில் உள்ள அகதிகளுக்கிற்கு மருத்துவ சேவை செய்வதில் தன் வாழ்வை அந்பண்ணிக்கிறாள். இது இந்நாவலின் அதிக பக்கங்களில் இடம்பிடித்துள்ள ராஜி என்கிற ராஜலட்சுமியின் போராட்ட வரலாறு.

போர்க்கால இலக்கியங்கள் பெரும்பாலும் ஆண்மையாத பண்புகளை கொண்டிருப்பது இயல்பானது. இதற்கு நேர்மாறாக ஒரு பெண்ணை மைய மாக வைத்து தேவகாந்தன் இந்நாவலை பின்னியிருப்பது உண்மையில் ஒரு சவாலான விடயம். இங்கு ராஜலட்சுமி மட்டுமல்ல, அவளை சற்றி விரியும் உலகில் அநேகமானவர்கள் பெண்கள். அவள் தாய் மகேஸ்வரி, மச்சாள் தமிழரிசி, மாமி வாலாம்பிகை, தோழி ஜெஸ்மீன், சிங்கள இனத்தவளான சுவர்ணா என்று பெண்மையாதப் பாத்திரங்களே அதிகமுள்ள நாவல், பல் வேறு அத்தியாயங்களில் அவர்களையே பிரதான பாத்திரங்களாக கொண்டு நகர்கின்றது.

அடுத்து தேவகாந்தன் தன் மொழி ஆளுமையின் உச்சத்தை தொடும் இடம், சங்கரானந்த தேர்ரை பிரதான பாத்திரமாகக் கொண்டு விரியும் இன் ணொரு கிளைக்கதையில். நாகவிகாரையின் புத்த சவாமியாகிய சங்கரா னந்த தேரர், இந்த அர்த்தமற்ற போரின் அழிவுகள் கண்டு மனம் வெதும் புவர். இதை நிறுத்துவதற்காக இவர் மேற்கொள்ளும் முயற்சிகளும் உண்மையைக் கண்டடைவதற்காக அவர் மேற்கொள்ளும் பயணங்களும் அதற்காக அவர் சந்திக்கும் மனிதர்களுமாக இக்கதை விரிவடைகின்றது.

இது குறித்து எழுத்தாளர் ஞானி அவர்கள் தனது பின்னுரையில் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார். ‘தேவகாந்தன் படைத்துள்ள அற்புதமான பாத்தி ரங்களில் ஒருவர் சங்கரானந்த தேரர். தமிழ் நாவல்கள் முழுவதும் தேடினாலும் இவருக்கு நிகரான ஒரு துறவியை நம்மால் சொல்ல முடியாது.’ இங்கு இன்னுமொரு துறவி வருகின்றார். அவர் குணானந்த தேரர். சங்கரானந்த தேரர் ஒரு நீதியின், அறுத்தின் வடிவமென்றால் குணானந்த தேரர் ஒரு தீமையின் கொடுரைத்தின் உச்ச வடிவம். பல தசாப்த காலங்களாக தொடரும் இன முரண்பாடுகளின், பகைமைகளின் ஊற்று இவர். ஞானி அவர்களின் வார்த்தையில் சொல்வோமானால் குணானந்த தேரர் போன்ற ஒரு கொடுமையான துறவியை தமிழ் நாவல் எவற்றிலும் நாம் காணமுடியாது. முக்கியமாக சுவர்ணா என்ற பெண் தூக்கில் தொங்கி உயிரை மாய்த்தபோது, அவளது இறந்த உடலூடன் புனர்வது போன்ற காட்சி கொடுமையின் உச்சகட்டம். இது இனவெறி கொண்டலையும் பெள்த அடிப்படைவாதமானது தனது சிந்தனையின் விரிவாகக்கத்திற்கு தடையாக உள்ள எவற்றையும் எப்படியும் எதிர்கொள்ளும் என்பதையும் ஏந்த எல்லைகளையும் தாண்டும் என்பதையும் குறியீடாக உணர்த்தி நிற்கின்றது.

இக்கதையில் மேலும் இவர்களுடன் சிங்கள இடதுசாரிகளான நிமால் பெரோரா, அனில் என்பவர்களும் திரவியம் என்ற தமிழ் இடதுசாரியும் இணைந்து கொள்கின்றனர். ‘ஜே.வி.பி.ஒரு தனிமரமல்ல. அது ஒரு தோப்பு. அதை வேசில் அழித்துவிட முடியாது. சர்ப்பலா மரங்களை தென்னிலங்கையிலிருந்து அழித்து விட முடியுமென்று நினைகிறாயா?’ என்ற நிமால் பெரோராவின் வார்த்தைகள் இன்னும் தென்னிலங்கையில் கண்டு என்பதையும் கொண்டிருக்கும் இடதுசாரி சிந்தனையை வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றது.

மேலும் கிழக்குமாகாணத்தின் ஒரு மூலைக்கிராமம் ஓன்றில் ஒரு நள்ளிரவில் யாசின் என்ற ஒரு முஸ்லிம் பெண்ணிற்கு அவளது துர்நடத்தைக்கான தண்டனை என்று கூறி ஜிகாத் அமைப்பினர் வழங்கும் ஒரு கோர தண்டனையான ஒரு சம்பவத்துடன் மட்டும் கூடிய கதையொன்று மிகச்சிறிய குறுங்கதையாக வந்து போகின்றது.

அடுத்து இவரது படைப்பு மொழி குறித்து பார்ப்போமானால், அதிலும் தேவகாந்தன் தனது மொழியானுமையை ஒரு உன்னதமான தளத்தில் பிரயோகிப்பதை அவதானிக்க முடியும். பின் நவீனத்துவம், அமைப்பியல்வாதம், மாயா யதார்த்தவாதம், என்ற பூச்சாண்டிகள் எதனையும் காட்டி, கரடு முரடான எழுத்து வடிவில் வாசகனைப் பயமுறுத்தாமல் தனக்கேயான ஒரு எழுத்து முறைமையினை உருவாக்கி, மண்வாசனையுடன் கூடிய யாழ்ப்பாண வட்டார மொழி வழக்கை மிக லாவகமாக கையாளுகிறார். யாழ் மண்ணின் காட்சிப் புலத்தை தனது வலிமை மிகுந்த எழுத்துக்களால் மாற்றி அதனை வாசகனின் கற்பனைப் புலத்துடன் பொருத்துவதில் தேவகாந்தன் மிகப் பெரிய நெற்றியை ஈட்டுகிறார். பல்வேறு பிராந்தியங்களிலும் பிரதேசங்களிலும் இக்கதை பயணிக்கும் போது அம் மாறுபட்ட மண்ணின்

காட்சிப் புலன்களையும் தன் வியக்கவைக்கும் மொழியில் கையாளும் தேவகாந்தன், துமிழுகத்தில் கதை பயணிக்கும் போது கொஞ்சம் தடுமா ருவது தெரிகின்றது. முக்கியமாக சென்னை எனும் பெருந்கரத்தின் காட்சி சித்திரம் கதையை வாசிக்கும் போது எம் கற்பனைப்புலன்களுக்கு தெளி வாகப் புலப்படவில்லை. இதே வேளை ராஜீவ்காந்தி கொலை சம்பவத்தை ஒரு சிறிய மறைமுகமான தகவல் மூலம் ஒரு திகதியை மட்டும் குறிப்பிடு வதன் மூலம் மட்டுமே எமக்கு தெரியப்படுத்துவது, ஒரு அனுபவம் வாய்ந்த எழுத்தாளரால் மட்டுமே வெளிப்படுத்தக் கூடிய ஒரு எழுத்து வடிவம்.

ஒரு தடவை தி.ஜானகிராமன் குறித்து விமர்சனம் ஓன்றை வைக்கும் சந்தர்ராமசாமி அவர்கள் ‘யதார்த்தங்களின் மீது கனவின் பனிப்படலத்தை விரித்த மிக அற்புதமான கலைஞர் தி.ஜானகிராமன்’ என்று குறிப்பிடு கின்றார். இது அனைத்து கலைஞர்களும் எதிர்கொள்ளும் விமர்சனம். அனைத்து கலைஞர்களும் எதிர்கொள்ளப்பட வேண்டிய விமர்சனம். இதை தேவகாந்தனும் எதிர்கொள்கிறார். அழகியலும் யதார்த்தமும் ஓன்றை யொன்று எதிர்கொள்ளும் முக்கியமான புள்ளிகளில் இதுவுமொன்று.

தேவி பாரதி தனது முன்னுரையில்...

‘இந்நாவல் திட்டவட்டமாக ஈற்ப்போரைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்திய சிங்கள ராணுவத்திடமிருந்தும் போராளிகளிடமிருந்தும் விலகி நிற்கின்றது. கலவரங்கள், வன்முறைகள்.பாலியல் அத்துழீற்றுகள், போராளிகளின் மயிர்க்குச்செரியும் தாக்குதல்கள் என வசீகரத்தை தரும் எதனையும் காட்சிப்படுத்தவில்லை. அந்த இருபதாண்டுகளில் ஈழத்துமிழ் சமூகம் சந்தித்த பேரரிவின் அவலங்களும் சூட காட்சிப்படுத்தப்படவில்லை. போர் அதன் இயல்பிலேயே மனித மனங்களை கிளர்ச்சியுரச்செய்வது. அந்த கிளர்ச்சி யிலிருந்து தப்பி செல்வது எழுத்தாளன் முன்னுள்ள சவால். அந்த சவாலை எதிர்கொள்வதில் தேவகாந்தன் வெற்றி பெற்றுள்ளார்.’

போரும் மரணமும் படுகொலைகளும் மலிந்த ஒரு பூமியிலிருந்து அவைய கைத்திலும் இருந்து விலகி ஒரு வெற்றிகரமான படைப்பை உருவாக்குவது சாத்தியமா? இப்படி ஒரு கேள்வி பலர் மனதிலும் எழுவது இயல்பு. இதை தேவகாந்தன் சாத்தியமாக்குகின்றார்.

எப்படி?

தனது நுட்பமான மென்மையான தெரிவுகளின் மூலமும் மிகவும் சாதுர்ய மான சாமர்த்தியமான கதை நகர்த்தலின் மூலமும் அவர் இதனை மேற் கொள்கின்றார். முதலாவதாக அவர் மிகவும் புத்திசாலித்தனமாக தனது களத்தினை தெரிவு செய்கின்றார். இந்த இருபது வருடப் போரில் எத்த னையோ பேரரிவுகளையும் அனர்த்தங்களையும் சந்தித்த பிரதேசங்கள் இருந்த போதும், அவர் வட பகுதியிலேயே அதிகம் பாதிக்கப்படாத அல்லது மிக குறைந்தளவே பாதிக்கப்பட்ட ஒரு களத்தினை, நயினாதீவினை தனது கதையின் மையமாகக் கெட்டுக்கொள்கிறார். அது மட்டுமன்றி கிளர்ச்சிகளில் இருந்து விலகுமுகமாக போரும் அது ஏற்படுத்திய நெருக்கடிகளின்

எனதும் அவைங்களினதும் யதார்த்தங்கள் ஒரு திசை வழியே உறைந்து கிடக்க, அவர் தனது கதை மாந்தர்களை இன்னுமொரு கனவு வழிப் பாதையில் அழைத்துச் செல்கிறார். இதனால்தானோ என்னவோ குறிக்கட்டு வான் படகுத்துறை இந்நாவலில் ஒரு முக்கிய களமாக வந்து போயுள்ள போதிலும் ‘குழுதினிப் படகு’ படுகொலை பற்றி இந்நாவலில் குறிப்பேதும் இல்லை.

பல அத்தியாயங்கள் புகை மூட்டம் நிறைந்த காட்சிப் படிவங்களாக எமக்குத் தெரிகின்றது. இவர் தான் வாழ்ந்து அனுபவித்த காலங்களின் ஊடும் பிரதேசங்களின் ஊடாகவும் தனது கதை மாந்தர்களை நகர்த் திச்செல்வதாலோ என்னவோ மறைக்கப்படமுடியாத பல சம்பவங்கள் இங்கு மறைக்கடிக்கப்படுகின்றன அல்லது மழுங்கடிக்கப்படுகின்றன. இங்கு யதார்த்தங்கள் சிறை வைக்கப்படுகின்றன. இது வீர் தீர் சாகசக் கதை அல்ல, சாமான்ய மனிதர்களின் துன்பங்களையும் துயரங்களையும் பேசும் கதை என்று சொல்லப்படுகின்றது. ஆனால் சாமான்ய மனிதர்களின் மரணங்களுக்கு காரணமான இந்த இருபது வருட கால வரலாற்றில் விரவிக் கிடக்கும் எண்ணிறைந்த கொலைக் களங்கள் பற்றி(செம்மணி தவிர்ந்த) இந்நாவல் அலட்டிக்கொள்ளவேபில்லை. அதுமட்டுமன்றி யாழ்ப்பாணத்தின் வேரோடும் வேரடி மண்ணோடும் ஊறிப்போயுள்ள சாதீயமும் அங்குள்ள தீண்டத்தகாதவர்கள் எனக் கருதப்படுவர்களின் குரல்களும் இந்நாவலில் தீண்டப்படாமல் சாதுரியமாகத் தவிர்க்கப்பட்டுள்ளன.

‘நாட்டிலிருந்தோரைப் பற்றியோ, போராளிகளைப் பற்றியதோவான கதைகளினாடாகவன்றி, அகதியாய் இந்தியாவையும் மேற்குலக நாடுகளையும் தஞ்சமடைந்தோரின் இந்த புதிய வரலாற்றின் இருப்பை எழுத்து வடிவமாக்க முயன்றேன்.’ - இது தேவகாந்தன் இந்நாலின் என்னுரையில் குறிப்பிடுவது. ஆனால் இந்தியாவிற்கு வந்த உண்மை அகதிகளின் கதையின் நிலைவாழ்வு ஒரு பழமிகுக்க கணவுச்சிறையில் உள்ள சாமான்ய மனிதர்களின் கதைகளோ வேறுவிதமாக அமைகின்றது. இங்குள்ள அகதி முகாம் கள் பற்றியும் சமூ ஏதிலியர் புனர்வாழ்வுக்கழகம் பற்றியும் இடையிடையே குறிப்பிடப்படுகின்றது. ஆனால் இங்கு சமூ அகதிகள் மீது பொலிசாரினாலும் அதிகாரிகளினாலும் பிரயோகிக்கப்பட்ட அவைங்கரமான அதிகார துஷ்பிரயோகங்கள், கிழு பிரிவு பொலிசார், அவர்களது விசாரணைகள், மிரட்டல்கள், சித்திரவதைகள், சித்திரவதைக் கூடங்களான சிறப்பு முகாம் கள் பற்றிய தவல்கள் அனைத்துமே இந்நாவலின் வடிவமைதியோ அல்லது ஒழுங்கமைதியோ கருதி மிகவும் சாதுரியமாகத் தவிர்க்கப்பட்டுள்ளன. இதற்கு மாறாக இந்நாவல் தமிழகத்தில் பயணிக்கும் இடங்களும் சம்பவங்களும் ஒரு தமிழக மொகா சீரியலை அல்லது நாம் சிறுவயதில் படித்த வாஸந்தி, இந்துமதி போன்றோரின் நாவல்களை எமக்கு ஞாபகப்படுத்துகின்றன.

மேலும் சில முக்கியமான அரசியல் சம்பந்தமான உரையாடல்களும் ஆசிரியர் உரைகளும் ஒரு தணிக்கை குழுவினரால் தணிக்கை செய்யப் பட்டு பின் வெளிவருவது போன்று மிக மிக அவதானமாகவும் சாமர்த்தி

யமாகவும் எழுதப்பட்டுள்ளன. அரசியல் தலைவர்களான செல்வநாயகம், ஜி.ஜி.பொன்னம்பலம், ஜே.ஆர்.ஜெயவர்த்தனா, பிரேமதாசா, போன்றவர்களின் பெயர்களும் அரசியல் கட்சிகளான தமிழரசுக்கட்சி, தமிழ் காங்கிரஸ், யூ.என்.பி. என்பவும் நேரிடையாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள போதிலும் எந்த ஒரு போராளி இயக்கத்தினது பெயர்களோ அல்லது இயக்கத்தலைவர்கள், போராளிகளினது பெயர்களோ குறிப்பிடப் படாமல் (இறுதிப்பாகங்கள் தவிர) நாவலின் ஒழுங்கமைதி மிக நேர்த்தியாகக் கையாளப்பட்டுள்ளது. இது ஏற்கனவே பல அரசியல் சமூக வரலாற்று நாவல்கள் எழுதிய தேவகாந்தன் போன்ற அனுபவம் வாய்ந்த ஒரு சிலரால் மட்டுமே கையாளப்படக் கூடிய அற்புதமான படைப்பு மொழி.

இறுதியாக நாம் ஏற்கனவே குறிப்பிட்ட சுந்தரராமசாமியின் சொற்களை இரவல் வாங்கி ஒரு கடைசி வார்த்தை. ‘யதார்த்தங்களின் மீது கனவின் பணிப்படலத்தை விரித்த மிக அற்புத மான கலைஞர் தேவகாந்தன்.’

○○○

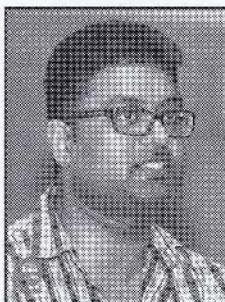


## கனவுச்சிறை

### தேவிபாரதி

**தேவகாந்தன்**, கனடாவில் வசிக்கும் ஈழத்து எழுத்தாளர். ‘கனவுச்சிறை’ என்னும் இவரது 1200 பக்க நாவல் கடந்த சில ஆண்டுகளில் வென்வேறு காலகட்டங்களில் ஐந்து தொகுதிகளாக வந்திருக்கிறது. இலங்கை இனப் பிரச்சினை தீவிரம் பெற்ற 1981 முதல் 2001 வரையிலான காலகட்டத்தைப் பின்னணியாகக் கொண்டு எழுதப்பட்ட இந்த நாவல் இலங்கைத் தமிழரின் சிதறுடிக்கப்பட்ட வாழ்வை அதன் பன்முகங்களுடன் முன்வைத்திருக்கும் அற்புதமான கலைப்படைப்பு. பேரிலக்கியங்கள் வாசகர்களுக்குத் தரும் மௌனத்தை, பரவசத்தை, வெறுமையை, பரிதலிப்பை, இன்மையை, நம்பிக்கையை பூரணமாகத் தரும் நாவல் இது. மானுட மதிப்புக்களின் குலைவையும் நிமிர்வையும் சமன்படுத்தும் முதிந்த படைப்பு மனம் ஒன்றின் இலக்கியச் சாதனை.

தமிழின் ஆகச் சிறந்த நாவல் எனத் தயக்கமின்றி இதைச் சொல்வேன். மீதையில் ஷோலக்கோவின் டான் நதி அமைதியாக ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது. தாஸ்ததயேன்ஸ்க்கியின் கரமாசவ் சகோதரர்கள் ஆகிய நாவல்களோடும் இதை நான் ஓப்பிடுவேன். உலக ஸாவிய தமிழ் வாசகர்கள் இந்த நாவலை முன்வைத்துப் பெருமிதம் கொள்ள முடியும். அதுசுரி இந்த நாவல் ஏன் பூர்க்கணிக்கப்பட்டது? ஆழ விடுதலை இயக்கங்கள் பற்றிய விமர் சனங்கள் இதில் இடம்பெற்றிருப்பதாலா?



## தேவகாந்தனின் 'கனவுச்சீறை'

அருண்மொழிவர்மன்

முத்துப் படைப்பாளிகளில் மிக நீண்டகாலமாகவும், தொடர்ச்சியாகவும் இயங்கிக்கொண்டிருப்பவர்கள் அரிது. மிக அருமையான படைப்பிலக்கியங்களை ஆக்கிய பலர் இள வயதிலேயே மரணித்துள்ளார்கள். இன்னும் பலர் மிகச் சில படைப்புகளுடன் தம் எழுத்துகளை மட்டுப்படுத்திக்கொண்டு விட்டார்கள். இந்த நிலையில், நீண்டகாலமாகவும், தொடர்ச்சியாகவும் எழுதிக்கொண்டிருக்கின்ற காத்திரமான படைப்பாளிகளுள் ஒருவர் தேவ காந்தன்.

‘எங்கள் குடும்பம் அடிஅடியாக தமிழ்ப் புலவர் பரம்பரையில் வந்தது என்று என் தாயார் சொல்லக் கேட்டிருக்கிறேன்’ என்று மின்னம்பலத்துக்கு வழங்கிய நேர்காணல் ஒன்றில் தேவகாந்தன் குறிப்பிட்டிருக்கின்றார். தனது எழுத்து லகப் பிரவேசம் குறித்த கேள்விக்கு ‘எனது தொடக்கம் புதுமைப்பித்தன் எழுத்துக்களோடேயே ஆரம்பித்தது என்பது முக்கியமாகக் கவனிக்கப்பட வேண்டும். கலித்தொகைக் காட்சிகள் போன்ற இலக்கியக் கட்டுரைகள் எழுதிவந்த என்னை இத்தகு நவீன இலக்கிய வாசிப்பும், பத்திரிகைத் துறைப் பிரவேசமுமே எழுத்தாளன் ஆக்கிற்று என்றால் தப்பில்லை.’ என்று பதிலளிக்கின்றார் தேவகாந்தன். தமிழில் எழுதும் ஒருவருக்கு பழந்தமிழ் இலக்கியப் பரிசுசமயம் என்பது பெரும் வரம். அது எழுத்தினை செழுமைப் படுத்துவதுடன் ஆழமானதாகவும் ஆக்கும். தேவகாந்தன் சங்க இலக்கியம் பயிலும் நோக்குடன் பாலபண்டிதருக்குப் படித்திருக்கின்றார். பின்னர் அப்போது யாழ்ப்பாணத்தில் இயங்கிவந்த ‘ஆரிய திராவிட பாவா அபிவி

ருத்திச் சங்கத்தில்’ இணைந்து சமஸ்கிருதமும் கற்றிருக்கின்றார். சென்ற வருடம் அளவில் மகாபாரதம் தொடர்பாக முகநூலில் நடந்த உரையாடல் ஒன்றில் ரஞ்சகுமார் அவர்கள் தேவகாந்தன் குறித்து அவரது சமஸ்கிருத பயிற்சியைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டிருந்ததுடன், மகாபாரதத்தை விரிவாகப் பேசக்கூடியவர் தேவகாந்தன் என்றும் குறிப்பிட்டிருந்தார். மறுநாள் தேவ காந்தனிடமே அதுபற்றி நேரடியாகவே கேட்டேன், அப்போது அவர் கூறிய தகவல்களுடாக தேவகாந்தனை இன்னும் ஒரு படி நெருக்கமாக அறியமுடிந்தது.

தன்னை ஒரு எழுத்தாளன் என்று வரித்துக் கொண்ட தேவகாந்தன், தனக்குரிய ஆதர்சமாக புதுமைப்பிரித்தனை வரித்துக்கொண்டிருக்கின்றார். மட்டுமல்ல, ஒரு எழுத்தாளன் ஆவதற்கான எல்லாவிதத் தயார்படுத்தல்களையும் செய்தும் இருக்கின்றார். அதன் ஒரு பகுதியாகவே பழந்தமிழ் இலக்கியம் பயின்றதும், காவிய மரபை அறிந்துகொள்ள சமஸ்கிருதம் பயின்றது மாக அவர் தேர்ந்திருக்கின்றார். காளிதாசனின் ‘மேக சந்தேஷம்’, ‘சாகுந்தலம்’ போன்றவற்றை அவர் சமஸ்கிருதத்திலேயே வாசித்து இருக்கின்றார். அது போலவே அவர் பின்நாட்களில் நவீன இலக்கியக் கோட்பாடுகள் பற்றியும் தொடர்ச்சியாக வாசித்து வந்திருக்கின்றார். அதேநேரம் அவருக்கு தமிழகத்து, ஈழத்து இலக்கிய வியர்சன முறைமைகள் அவற்றின் செல்நெறிகள் பற்றியும் தொடர்ச்சியான உசாவல்கள் இருந்திருக்கின்றன. இவை எல்லாவற்றையும் தனது படைப்பிலக்கியங்கள் ஊடாக தொடர்ச்சியாக வெளிக்காட்டியும் வந்துள்ளார்.

இதுவரை நூற்றுக்கு மேற்பட்ட சிறுகதைகள் எழுதியுள்ளார் தேவகாந்தன். ஆயினும் அவற்றில் அரைவாசிக்கு மேற்பட்டவற்றின் பிரதிகள் தற்போது அவரிடம்கூட இல்லை என்று அறிய முடிகின்றது. அத்துடன் ‘திசைகள்’, ‘எழுதாத’ சரித்திரங்கள் என்கின்ற குறுநாவல் தொகுப்புகளையும் ‘லங்காபுரம்’, ‘யுத்தத்தின் முதலாம் அதிகாரம்’, ‘விதி’, ‘நிலாச் சமுத்திரம்’, ‘உயிர்ப் பயணம்’, ‘கதாகாலம்’, ‘கனஷ் சிறை’ ஆகிய நாவல்களையும் வெளியிட்டுள்ளார். ‘தாய்வீடு’ இதழில் அவர் தொடராக எழுதிய ‘கலா பன் குதை’யின் முதலாம் பாகம் நிறைவூற்று தற்போது இரண்டாம் பாகத்தை ஆரம்பித்துள்ளார். ‘நதி’ என்கிற நாவலும் தாய்வீட்டில் தொடராக வந்து நிறைவூற்றுள்ளது. அண்மையில் இந்தியாவிற்கு அவர் சென்றிருந்த காலப்பகுதியில் கிடைத்த நேரத்திலே இன்னும் ஒரு நாவலையும் எழுதி முடித்திருப்பதாக தனிப்பட்ட உரையாடல் ஒன்றில் தெரிவித்திருந்தார்.

தேவகாந்தனின் லங்காபுரமும், கதாகாலமும் முறையே இராமாயணத்தினதும் மகாபாரதத்தினதும் மறுவாசிப்புகள் ஆகும். மகாபாரதம் பற்றிய தேடல் உள்ளவர்கள் அது நீண்டகாலமாக குதை சொல்லிகள் ஊடாகவே ஜெயக்குதைகளாக காவப்பட்டுவந்தது என்பதை அறிந்திருப்பர். தேவகாந்தனின் கதாகாலம் அதனை உள்ளவாங்கி குதைசொல்லிகள் ஊடாக மகாபாரதத்தைச் சொல்கின்றது. தேவகாந்தனின் மீள்வாசிப்பில்

கதை சொல்லிகள் கதையை வாழ்வியல் யதார்த்ததுடன் அணுக்கமாக, அதன் கதை மாந்தர்களை எல்லா மனிதர்களைப் போலவே நல்ல, தீய குணங்கள் நிரம்பியவர்களாக சொல்லிச் செல்லுகின்றார். அதைவிட முக்கி யமாக, பாரதக் கதை நடப்பதில் முக்கிய பங்கெடுத்த, ஆனால் மற்றைய பிரதிகளில் பெரிதும் பேசப்படாத கதை மாந்தர்களான சத்தியவதி (மச்ச கந்தி), அம்பை (சிகண்டி), காந்தாரி, குந்தி, திரெஸபதி, சகாதேவன், சுபத் திரை போன்றவர்களின் உணர்வுகள் பெரிதும் பேசப்படுகின்றன. பாரதக் கதையை கண்ணன் நடத்தினான் என்று கண்ணனை தெய்வமாக்கி இதிகா சங்கள் சொல்ல, பாரதக் கதையை அத்தினாபுரத்துப் பெண்களே நடாத்தி னார்கள் என்றும் கண்ணன் தந்திரம் மிகுந்த, அர்ச்சுணனின் நண்பன் மாத்தி ரமே என்று சொல்லி கதையை கொண்டு செல்லுகின்றார் தேவகாந்தன். அந்த வகையில் தமிழில் வந்த முக்கியமாக நாவல்களில் ஒன்றாகவே தேவகாந்தனின் கதாகாலத்தைக் கருதுகின்றேன். இதுபோலவே லங்காபுரமும். எமக்குச் சொல்லித்தரப்பட்ட இராமாயணத்தினைக் கேட்டு மனதில் பதிய வைத்துக்கொண்டு நாம் வங்காபுரத்தை அனுகும்போது அது செவிட்டில் அறைவதுபோல சில விடயங்களை இன்னோர் விதமாகச் சொல்வதுபோலத் தோன்றும். சற்றே யோசித்துப் பார்க்கையில் அவ்விதம் தான் நடந்திருக்கலாமோ என்றும் தோன்றும்.

இந்த நீண்ட பீடிகையை நான் சொல்ல முக்கிய காரணம், கனவுச்சிறை பற்றிப் பேசத் தொடங்குமுன்னர், அதற்கான தேவகாந்தனின் தயார்ப்பு நடத்தலும், கள ஆய்வும் எப்படி இருந்திருக்கும் என்பதைப் பற்றி ஒரு அறிமு கத்தை ஏற்படுத்தவே. இவற்றின் எல்லா வெளிப்பாடுகளையும் கனவுச் சிறையில் காணலாம். கனவுச் சிறை நாவலை தேவகாந்தன் நோய்த் தாக்கு தல் ஒன்றிற்கு உள்ளாகி, கட்டாய ஓய்வு வழங்கப்பட்டிருந்த காலப்பகுதியில், தொடர்ச்சியான வாசிப்புகளாலும் ஊர் நினைவுகளின் அசைபோடல்களாலும் எழுதத் தொடங்கி கையெழுத்துப் பிரதியாக 2000 பக்கம் அளவில் எழுதி 1997ல் நிறைவு செய்கின்றார். ஆயினும் பல்வேறு காரணங்களால் அவர் அப்போது தங்கியிருந்த தமிழகத்துப் பதிப்பகங்களால் அது வெளியா வது தடைபெற்றுப் போக, நாவல் எப்படியாகினும் வெளியாகவேண்டும் என்ற நோக்கில் அதனைப் பாகம் பாகமாகவேனும் வெளியிடும் முடிவிற்கு வருகின்றார். இவ்வாறாக கனவுச்சிறை பெரும் போராட்டங்களுக்கு இடையில் ‘திருப்படையாட்சி’, ‘வினாக்காலம்’, ‘அக்னி திரவும்’, ‘உதிர்வின் ஒசை’, ‘ஒரு புதிய காலம்’ என்று ஜந்து பாகங்களாக வெளியாகின்றது. இந்த ஜந்து பிரதிகளும் தம்மளவில் தனித் தனியாக நாவல்களாகவும் முழுமை அடைந்தனவாக அமைவது இன்னுமோர் சிறப்பு. இவை 1998 டிசம்பர் முதல் 2001 வரையான காலப்பகுதிகளில் வெளியாகியிருக்கின்றன. ஆயினும் முழுப்பிரதியும் 1997லேயே முழுமை பெற்றிருக்கின்றது.

ஆயினும் பல்வேறு வாசகர்களால் இந்த ஜந்து பாகங்களையும் பெற்றுக் கொள்வதில் இருக்கின்ற சிரமங்கள் தொடர்ச்சியாகப் பேசப்படுகின்றது. ஒருமுறை ஏதோ ஒரு நிகழ்வு நிறைவடைந்த பின்னர் என்னையும், தேவகாந்

தனையும் அழைத்துச் சென்றுகொண்டிருந்தபோது க. நவம் அவர்களும் இந்த நடைமுறைப் பிரச்சனை பற்றி விளக்கிக் கூறி கனவுச்சிறை ஒற்றைத் தொகுப்பாக வெளிவரவேண்டியதன் அவசியத்தை தேவகாந்தனிடம் வலியுறுத்திக் கூறிக்கொண்டிருந்தார். அதன் முக்கியத்தை சேர்னும் தன்னிடம் கூறியதாக க. நவம் அவர்கள் சொன்னதாக நினைவு.

வினாக்காலம் நாவலுக்கு எழுதிய விமர்சனத்தில் யழுனா ராஜேந்திர னும், 'கனவுச்சிறை முதலாம் பாகத்துக்கும் இறுதிப் பாகத்துக்குமான பதிப்புக் காலதிடைவெளி நான்கு ஆண்டுகள். இவருடைய நாவலை வாசிக்கலாம் என்று நான் தேடியபோது ஜந்து பாகங்களையும் ஓன்றாகத் திரட்டுவது என்பது எனக்கு மிகப்பெரிய சவாலாக இருந்தது. தேவகாந்தனின் கனவுச் சிறை பரவலாக வாசிக்கப்பட்டு விவாதிக்கப்படாததற்கு இதுவும் காரணமாக இருக்கும் என்றே நினைக்கிறேன். நாவல் வெளியாகி பதின்மூன்று ஆண்டுகள் கடந்துவிட்ட நிலையில், கனவுச்சிறை நாவலின் ஜந்து பாகங்களையும் சேர்த்து ஒரு முழுமையான பதிப்புக் கொண்டுவர வேண்டியதன் தேவையை இப்போது நான் வலியுறுத்த விரும்புகிறேன்.' என்று குறிப்பிட்டிருந்தார். ர.:பேல் அவர்களும் இதற்கான சில முன்னெடுப்புகளைச் செய்ததாக நினைவில் உள்ளது. இப்படியாக பலரின் கனவும் கைகூடும் நிகழ்வாக கனவுச் சிறை வெளியீடு அமைந்துள்ளது.

கனவுச்சிறை ராமத்தமிழரின் சமகால அரசியலின் தெறிப்புகளைக் கூறும் மிக முக்கியமான வரலாற்று நாவல் என்பதை எனது வாசிப்புகளின் ஊடாக அருத்தமாகக் கூற விரும்புகின்றேன். இதுவரை ஈழப்போராட்டத்தைச் சித்தி கரித்த அனேக நாவல்கள் போராளிகளினதும், போராட்டத்தில் ஈடுபட்டவர்களினதும் கோணத்தினாலானதுமாக இருக்க இந்நாவல், போர் தின்ற ஒரு கிராமத்தின் கதையைக் கூறுகின்றது. கிராமம் என்பது அதன் மக்களின் உயிர்ப்பினாலானது என்பதால், அவர்களின் கதையையும் காவுகின்றது. இலங்கையில் இருந்த இன முரங்பாடு, இனத் துவேசம், அதன் வெளிப்பாடான இனப்படுகொலை, போராட்டம், போர் என்று விரியும் போதே இவற்றினுடோக அப்போது இருந்த அரசியல்வாதிகளின் கருத்து நிலைகள், அடுத்த தலை முறையினரின் தாக்கம் செலுத்திய கருத்துநிலைகள், அவற்றின் விளைவாக அவர்கள் எடுத்த அரசியல் நிலைப்பாடுகளும் அவற்றின் வெளிப்பாடு களும், இவையெல்லாம் அவர்களை எங்கே கொண்டு சேர்த்தன என்றெல் லாம் கூற முற்படுகின்றது கனவுச் சிறை. அதை வெற்றிகரமாகச் செய்தும் முடிக்கின்றது.

ஒடுக்குமுறை ஒன்றுக்கு எதிராகப் போராடுவது என்பதே எப்போதும் முற்போக்கானதுதான். நாவலில், நயினாதீவில் இருந்த மக்கள், குறிப்பாக இளைஞர்கள் எவ்விதம் தமிழர்கள் மீதான இன ஒடுக்குமுறைக்கு எதிர்வினையாற்றினார்கள், எவ்விதம் எதிர்கொண்டார்கள் என்பதன்மூலம் 80கள் முதலான ஆயுதப் போராட்டத்தின் வரலாறு சொல்லப்படுகின்றது. இன விடுதலை என்ற உயரிய நோக்குடன் போராடப் பழப்பட்டவர்கள் பின்

எவ்வாறு திசை மாறிப் போனார்கள், எவ்வாறு நண்பர்களாக இருந்தவர்கள் பின்னர் வெவ்வேறு கருத்து நிலைகளை எடுத்துகொண்டார்கள் இருத்த வூக்கும் இலட்சியத்துக்கும் இடையில் எவ்விதம் மாட்டிக்கொண்டார்கள் என்பவையெல்லாம் முதல் மூன்று பாகங்களில் சொல்லப்படுகின்றன. நான் காம் பாகம் அகதி வாழ்வை அல்லது அலைந்துமூல்வையும், அத்துடன் வெளிநாடுகளில் அலைந்துழல் வாழ்வு அகதிகளாக வெளிநாடு செல்வது, அதன் நடைமுறைச் சிக்கல்கள், அவ்விதம் செல்லும்போது ஏமாற்றப்படுவது என 80 கணக்குப் பின்னரான ரழத்தமிழர்களின் வாழ்வின் அனைத்துப் பரிமா ணங்களையும் இந்த நாவல் உள்ளடக்கி இருக்கின்றது.

அனேகம், அவர் எதிர்பார்த்ததுமோ அதுவாகவே இருக்கும் என்று நம்பு கின்றேன். சொல்ல விழைந்ததை முழுமையான கலை அழகுடன் சொல்லுவ திலும் வெற்றிபெற்றிருக்கின்றார் தேவொந்தன். நேரடியான கதை சொல் லலே பின்பற்றப்பட்டிருந்தாலும், கதை முன்னும் பின்னுமாக அலைந்தே செல்கின்றது. அதேவிதம் பல்வேறு தத்துவ, அரசியல் உரையாடல்களை யும் கவனமாக கலையழகைக் குலைக்காமல் சேர்த்திருக்கின்றார் தேவ காந்தன். வாசிப்பின் மீது ஆர்வம் உள்ளவர்கள் அனைவருக்கும் இந்நாவல் நல்லதோர் தேர்வாக அமையும் என்பது நம்பிக்கை.

○○○

வாசியுங்கள்...

The Online Magazine

# எதுவரை?

உரையாடலுக்கான பொதுவெளி

[www.eathuvarai.net](http://www.eathuvarai.net)

07912 324 634

eathuvarai@gmail.com



**NOOLAHAM  
FOUNDATION**

## இணையத்தில் ஓர் ஈழத்துத் தமிழ் நூலகம்

இலங்கைக் தமிழரின்

12,000 மூவணங்களைக் கொண்ட

எங்கிருந்தும் எல்லோரும் எந்நேரமும்

பயன்படுத்தக்கூடிய

மாப்பிரும் அறிவுக்களஞ்சியம்

**www.noolaham.org**

**நூலக வலைத்தளம்** வெள்ளத்தால், வெந்தணலால் அழிக்கமுடியாத ஓர் எண்ணிம் ஆவணக் காப்பகம் (Digital Archive) ஆகும். நூல்கள், இதழ்கள், பத்திரிகைகள், சிறுபிரசுரங்கள், நினைவு மலர்கள், விழா மலர்கள், ஆய் விதழ்கள், பாடசாலை மலர்கள், கல்வெட்டிக்கள் உள்ளிட்ட சகலவிதமான எழுத்தாவணங்களும் உள்ளடக்கப்படுகின்றன. எட்டு ஆண்டுகளில் ஏறத்தாழ 3,800 நூல்கள், 4,800 இதழ்கள், 2,000 செய்தித் தாள்கள், 1,300 பிரசுரங்களை நூலக வலைத்தளம் ஆவணப்படுத்தியுள்ளது. 1833 முதல் 2012 வரை 108 ஆண்டுகளில் 2100க்கும் அதிகமான எழுத்தாளர்கள் 1500க்கும் அதிகமான பறிப்பக்கள்கூடாக வெளியிட்ட நூல்கள் இங்கே பதிவாகியுள்ளன.

**நூலக வலைத்தளம்** இலங்கையில் பறிவுசெய்யப்பட்டு இயங்கும் தன்னார்வத் தொண்டு நிறுவனங்கள் நூலக நிறுவனத்தின் ஒரு செயற்றிடம் ஆகும். ஆய்வு முன் கோர் இணைந்து செயற்றப்படுவதனாலேயே இந்திறுவனம் வளர்ச்சிய டைந்துவருகிறது.

**எ**ழுத்தாவணங்களை ஆவணப்படுத்துவதோடு நின்றுவிடாது பாடசாலை மாணவர்களுக்கான நகவல் வளங்களைத் திரட்டி வழங்குதல் இடங்கள், ஆட்கள், நிறுவனங்கள் தொடர்பான தரவுத்தன உருவாக்கம் புகைப்பட், ஒவி, ஒளி ஆவணப்படுத்தல் பயிற்சிப் பட்டிறைகள், நூல் வெளியிடுகள் என், பல தளங்களில் நூலக நிறுவனம் செயற்பட்டுவருகிறது.

**நீங்களும்** நூலக வலைத்தளத்தில் உங்களது வெளியிடுகளை ஆவணப்படுத்தலாம். புதிய ஆவணப்படுத்தற் செயற்பாடுகளைத் தொடங்கலாம். நூலகச் செயற்பாடுகளில் நீரடியாகப் பங்களிக்கலாம். நிதியுதவி வழங்கலாம். நூலகத்தினைப் பரவலாக்கும் செயற்பாடுகளில் ஈடுபாட்டாம். நூப்புப் பங்களிப்பு வழங்கலாம். சிறுதுளி பெருவள்ளும்.

தொடர்புகளுக்கு:

பத்மநாப ஜயர் (ஜக்ஷிய இராக்ஷியம்): +44 208 471 5636

சௌவன் (ஜக்ஷிய இராக்ஷியம்): +44 750 687 4355

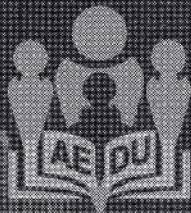
சேரன் (இலங்கை): +94 772 247 746

மின்னஞ்சல்:

noolahamfoundation@gmail.com

Web: [www.aeduuk.org](http://www.aeduuk.org)  
E-mail: [admin@aeeduuk.org](mailto:admin@aeeduuk.org)

AEDU



எழுத்துறவிப்போம்  
ஏக்கம் துணிர்ப்போம்  
வளமான வாழ்வளிப்போம்

UK charity No: 1142652

## Uplifting the Lives of Underprivileged Children

# SOMA & Co Solicitors

### WE SPECIALISE IN:

- Conveyancing
- Commercial & Residential
  - உரிமை விழாப்பா எடுத்துக்கொல்ல விரும்புத்தும் அல்லது வாங்குவதற்கும்
  - உரிமை விழாப்பா விரும்புத்தும் அல்லது வாங்குவதற்கும் செய்துகூட நோட்டி கொடுத்துக்கொள்ள.
- Licensing Applications
- Landlord & Tenant Matters
- Immigration & Nationality
- Family / Divorce Matters
- Wills

34 Eastcote Lane  
South Harrow  
HA2 8DB

OPENING TIME  
MON - FRI:  
8.30 am - 5.30pm  
SAT:  
10.00 am - 1.00 pm

Tel:  
020 8423 0203  
Fax:  
020 8423 6466  
Mob:  
07919 538 365

DX: 37608  
South Harrow



[admin@somasolicitors.co.uk](mailto:admin@somasolicitors.co.uk)

**Lexcel**  
Practice Management Standards  
Law Society Accredited



Conveyancing  
Quality

# யமுனா ராஜேந்திரன் படைப்புகள்

## திரைப்படம்



## கலாச்சார அரசியல்



## கவிதை



## ஒக்டோபா 2015 வெளியீடுகள்

 HOTSPRING PICTURES

விரைவில்  
திரையரங்குகளில்!

கடைசி தறிப்பிடம்

The Last Halt

[www.thelasthalt.com](http://www.thelasthalt.com)



HOTSPRING PICTURES

SUJETTO THE LAST HALT

SANTHOSH KUMAR - SIVA SAMARAKUMAR - S. SUJEETH - SUJETTO